

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

Брой 1 (88), януари 2021 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

(бюлетинът отразява периода ноември и декември 2020 г.)

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ 3

КЗЛД публикува указания и разяснения относно определянето на длъжностно лице по защита на данните и последващото уведомяване на Комисията 3

Заседания на Европейския комитет по защита на данните 5

Изявление на Европейския комитет по защита на данните относно Регламента за електронна поверителност и бъдещата роля на надзорните органи и ЕКЗД 8

Европейската комисия предлага мерки за насърчаване на споделянето на данни и за подкрепа на европейските пространства на данни 10

Решение на Съда на ЕС относно доказване валидността на дадено съгласие при сключване на договор за телекомуникационна услуга 12

Стратегия на ЕНОЗД за спазване на Решението “Шремс II” от институциите на ЕС 13

Завърши изпълнението на дейностите по проект SMEDATA 14

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ НА КЗЛД 19

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД 20

СТАНОВИЩА НА КЗЛД 48

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

КЗЛД ПУБЛИКУВА УКАЗАНИЯ И РАЗЯСНЕНИЯ ОТНОСНО ОПРЕДЕЛЯНЕТО НА ДЛЪЖНОСТНО ЛИЦЕ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ И ПОСЛЕДВАЩОТО УВЕДОМЯВАНЕ НА КОМИСИЯТА

В изпълнения на изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 (чл. 37, пар. 7) и на ЗЗЛД (чл. 25б) администраторите и обработващите лични данни (АЛД/ОЛД), които имат задължение или доброволно са определили длъжностно лице по защита на данните (ДЛЗД) уведомяват надзорния орган (КЗЛД) за това обстоятелство и предоставят данни за контакт с ДЛЗД. **Задължение на АЛД/ОЛД е да поддържат тази информация актуална и да подават информация за всяка последваща промяна.** В изпълнение на чл. 15, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД в КЗЛД се поддържа публичен Регистър на администраторите и обработващите лични данни.

В резултат от практиката на КЗЛД при обработване на информацията от подаваните уведомления за определено ДЛЗД, се установи необходимостта за издаване на допълнителни указания относно определянето на длъжностно лице по защита на данните и последващо уведомяване за това обстоятелство. Целта на указанията е да разяснят може ли юридическо лице да бъде посочено като ДЛЗД, като има насоки и относно гарантиране на независимия характер на ДЛЗД.

Във връзка с това, на 04.11.2020 г. КЗЛД прие следните указания:

Указания относно изпълнението на задължението на администраторите и обработващите лични данни за уведомяване на КЗЛД при определяне на длъжностно лице по защита на данните (чл. 37, пар. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 във връзка с чл. 25б и чл. 15, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД).

Във връзка със задължението на администраторите или обработващите лични данни да публикуват данните за контакт с длъжностното лице по защита на данните и да ги съобщават на надзорния орган, до КЗЛД достига информация за различното разбиране по отношение на фигурата на въпросното лице. С оглед на това, КЗЛД дава следните указания:

Съгласно съображение (97) и разпоредбата на чл. 37, пар. 5 от Регламент (ЕС) 2016/679 администраторът или обработващият лични данни следва да бъде подпомаган при наблюдението на вътрешното спазване на регламента от **лице с „експертни познания и професионални качества“ в областта на правото и практиките за защита на данните.** Изискването на „експертни познания и професионални качества“ са характерни единствено за физическо лице. Публични органи, юридически лица и други организации и структури сами по себе си, в качеството си на самостоятелни субекти на правото, не биха могли да бъдат носители на посочените характеристики. Нещо повече, Регламентът вмениява задължение на администратора и обработващия да поддържат „неговите експертни знания“.

Правната уредба, разписана в съображение (97) и разпоредбата на чл. 37, пар. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 определя длъжностното лице по защита на данните, като „служител“ или „член на персонала“. Граматическото тълкуване на тези понятия показва, че законодателят е имал предвид конкретни физически лица. Независимо дали са служители на администратора или обработващият или служители на външна организация, предоставяща услуги в областта на защитата на данните.

Разпоредбата на чл. 37, пар. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 допуска възможността Длъжностното лице по защита на данните „да изпълнява задачите въз основа на договор за услуги“. Логическото тълкуване показва, че фигурата на ДЛЗД не е задължително да бъде страна по договора за представянето на услугата. Напротив, то винаги следва да е конкретен служител, изпълняващ задачите, произтичащи от договора.

Съгласно разпоредбата на чл. 38, пар. 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 ДЛЗД не може да бъде „освобождавано от длъжност“. Понятието „длъжност“ е от сферата на трудовоправната материя. Освобождаването от длъжност предполага, че конкретно физическо лице заема тази длъжност. Не е случайно и заглавието на чл. 38 – „Длъжност на длъжностното лице по защита на данните“.

Съгласно разпоредбите на чл. 37, пар. 7, чл. 38, пар. 4, чл. 39, пар. 1, б. д) от Регламент (ЕС) 2016/679 длъжностното лице по защита на данните е **точка за контакт** за субектите на данни, за служителите на администратора и за надзорния орган. Според Насоките за длъжностните лица по защита на данните („ДЛЗД“) на Европейския комитет за защита на данните „целта на тези изисквания е да се гарантира, че субектите на данни (както в рамките на организацията, така и извън нея) и надзорните органи ще могат **лесно и пряко** да се свързват с ДЛЗД, без да се налага да осъществява контакт с друга част на организацията.“ Непосредственият контакт с ДЛЗД е особено важен в процедурата по уведомяване на надзорния орган за нарушение на сигурността на личните данни по смисъла на чл. 33 от Регламент (ЕС) 2016/679, предвид краткия 72-часов срок, отреден за предприемане на действия и комуникация. Това е съществена гаранция за правата на субектите на данни от една страна, а от друга е проявление на спазването на принципа за отчетност, предвидени в Регламента.

В съответствие с разпоредбата на чл. 25б. от ЗЗЛД администраторът и обработващият лични данни уведомяват Комисията за имената, единния граждански номер или личния номер на чужденец или друг аналогичен идентификатор, и за данните за контакт на длъжностното лице по защита на данните, както и за последващи промени в тях. Формата и съдържанието на уведомлението и редът за подаването му се определят с чл. 9, ал. 2 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация. Съгласно чл. 11 от Закона за гражданската регистрация единният граждански номер (ЕГН) е административен идентификатор на физическите лица. Следователно с посочената норма от ЗЗЛД националният законодател, в синхрон с духа на Регламента, изисква определянето на конкретно физическо лице, което да изпълнява длъжността на длъжностно лице по защита на данните.

При подаване на данни към регистъра по чл. 15, ал. 1, т. 1 от Закона за защита на личните данни съществен остава въпросът за независимия характер на длъжността на длъжностното лице по защита на данните. Съгласно чл. 38, пар. 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 администраторите/обработващите лични данни са длъжни да гарантират, че ДЛЗД „не получава никакви указания във връзка с изпълнението на тези задачи“ и „се отчита пряко пред най-висшето ръководно ниво на администратора или обработващия лични данни“. С нормите на съображение 97 и чл. 38, пар. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 се очертават характерните особености на длъжността на ДЛЗД – „да изпълнява своите задължения и задачи независимо“ и функциите му „да не водят до конфликт на интереси“, независимо дали ДЛЗД е член на персонала на администратора/обработващия, дали съвместява длъжността или изпълнява задачи по договор за услуги. Направените уточнения налагат ДЛЗД да е лице различно от администратора/обработващия, както и от лицата, които определят целите и средствата за обработването на лични данни при съответния администратор/обработващ (като например управител, главен изпълнителен директор, главен оперативен директор, главен финансов директор, главен медицински директор, ръководител на маркетингов отдел, ръководител на отдел „Човешки ресурси“ или ръководител на ИТ отдел, но също така и други функции по-надолу в организационната структура, ако въпросните длъжности или функции са свързани с определяне на целите и средствата за обработване на данните). Също толкова важно е ДЛЗД да бъде защитено от несправедливо уволнение или прекратяване на договора за услуги, когато добросъвестно изпълнява функциите и задачите, предвидени в Общия регламент. Тази мярка гарантира независимост на ДЛЗД. В същото време, когато функциите и задачите се изпълняват по договор за услуги с юридическо лице или организация, отделните умения, експертиза и опит на членовете на екипа може да се съчетаят, така че различните физически лица, да могат по-ефективно да обслужват своите клиенти. Трябва да се има предвид, че при промяна на членовете на екипа, основна цел е осигуряването и поддържането

на подходящата експертиза с оглед конкретните нужди на администратора/обработващия. За повече информация относно изискването за независимост и в това число липса на конфликт на интереси, следва да се вземат предвид Насоките за длъжностните лица по защита на данните („ДЛЗД“) на Работната група за защита на личните данни по чл. 29, възприети от Европейския комитет за защита на данни.

С оглед на гореизложеното, всички администратори или обработващи лични данни, които имат задължение или доброволно са определили длъжностни лица по защита на данните и когато тази функция се осъществява по договор за услуги от юридическо лице или друга организация, следва да актуализират данните, подадени в регистъра по чл. 15, ал. 1, т. 1 от Закона за защита на личните данни, като обявят конкретно физическо лице, отговорно да изпълнява задачите на ДЛЗД по отношение на конкретния администратор или обработващ лични данни, което да отговаря на всички изисквания на приложимото законодателство.

Изложените по-горе аргументи не изключват възможността юридически лица или други организации да предоставят услуги, свързани с функциите на ДЛЗД. Напротив, юридически лица и други организации могат да изпълняват функциите на ДЛЗД въз основа на договор за услуга, като в изпълнение на изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 и ЗЗЛД, същите са длъжни да определят конкретно физическо лице, което да изпълнява задачите на ДЛЗД, включително като точка за контакт по отношение на конкретен администратор или обработващ данни.“

Приетите на 04.11.2020 г. указания са публикувани на сайта на КЗЛД, в раздел „Длъжностно лице по защита на данните“ – [ТУК](#).

ЗАСЕДАНИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ КОМИТЕТ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

European Data Protection Board

През ноември и декември 2020 г. се състояха три заседания на Европейския комитет по защита на данните (ЕКЗД). Комитетът е орган на ЕС, създаден с Регламент 2016/679 (Общ регламент относно защита на данните, GDPR) и отговарящ за прилагането на регламента. Съставен е от ръководителя на всеки Орган за защита на данните и на Европейския надзорен орган по защита на данните, или от техни представители. Заместник-председател на Европейския комитет по защита на данните е председателят на Комисията за защита на личните данни, Венцислав Караджов.

На състоялото се в средата на ноември 2020 г. 41-во заседание ЕКЗД прие **Препоръки относно мерки, които ще допълват инструментите за предаване на данни в трети държави, за да се гарантира спазване на европейските изисквания за защита на личните данни**, както и **Препоръки относно основните европейски гаранции за мерките за наблюдение**. И двата документа бяха приети в следствие на решението на Съда на ЕС по дело Schrems II.

Препоръките относно мерки, които ще допълват инструментите за предаване на данни в трети държави, за да се гарантира спазване на европейските изисквания за защита на личните данни бяха представени за обществено обсъждане от 11 ноември до 21 декември 2020 г. В резултат на решението на Съда от 16 юли 2020 г., администраторите, които се позовават на стандартните договорни клаузи (СДК), са длъжни да проверяват за всеки отделен случай и, когато е уместно, в сътрудничество с получателя на данните в третата държава, дали правото на третата държава гарантира ниво на защита на предаваните лични данни, което по същество е равностойно на гарантираното ниво на защита в Европейското икономическо пространство (ЕИП). Съдът на ЕС позволи на износителите да

добавят допълнителни мерки към СДК, за да се гарантира ефективно спазване на това ниво на защита, когато съдържащите се в СДК гаранции не са достатъчни. Препоръките имат за цел да помогнат на администраторите и обработващите лични данни, действащи като износители на данни, да определят и прилагат подходящи допълнителни мерки, когато са необходими, за да се гарантира по същество равностойно ниво на защита на данните, които предават на трети държави. По този начин, ЕКЗД се стреми към последователно прилагане на ОРЗД и на решението на Съда в цялото ЕИП.

Препоръките съдържат пътна карта на стъпките, които износителите на данни трябва да предприемат, за да установят дали е необходимо да въведат допълнителни мерки, за да могат да предават данни извън ЕИП в съответствие с правото на ЕС, и да им помогнат да идентифицират онези от тях, които биха могли да бъдат ефективни. За да се подпомогнат износителите на данни, препоръките съдържат и неизчерпателен списък с примери за допълнителни мерки, и някои от условията, които те ще изискват, за да бъдат ефективни. В крайна сметка, обаче, износителите на данни са отговорни за извършването на конкретната оценка на предаването, правото на третата държава и инструмента за предаване, на който разчитат. Износителите на данни трябва да проявят добросъвестност и да документират подробно действията си, тъй като носят отговорност за решенията, които ще вземат на тази основа, в съответствие с принципа на отчетност в ОРЗД. Освен това, износителите на данни следва да знаят, че не във всеки случай може да е възможно да се приложат достатъчно допълнителни мерки.

ЕКЗД прие **Препоръки относно основните европейски гаранции за мерките за наблюдение**, които допълват препоръките за допълнителните мерки. Препоръките предоставят на износителите на данни елементи, чрез които да определят дали правната рамка, уреждаща достъпа на публичните органи до данни за целите на наблюдението в трети държави, може да се разглежда като оправдана намеса в правото на неприкосновеност на личния живот и защитата на личните данни, и следователно не нарушава ангажиментите, свързани с инструмента за предаване на данни по член 46 от ОРЗД, на който разчитат износителят и вносителят на данни. Според председателят на ЕКЗД Андреа Йелинек „няма бързи решения, нито универсално решение за всяко предаване на данни, тъй като това би означавало да се пренебрегне голямото разнообразие от ситуации, пред които са изправени износителите на данни.“

На състоялото се няколко дни по-късно 42-ро заседание на Комитета, **Европейската комисия представи два проекта на стандартни договорни клаузи (СДК):** един набор от СДК за договори между администратори и обработващи и друг за трансфер на данни извън ЕС.

Проектите на СДК за договори между АЛД и ОЛД са напълно нови и са разработени от Комисията в съответствие с чл. 28 (7) от Регламент 2016/679 и чл. 29 (7) от Регламент 2018/1725. Тези СДК ще имат общоевропейски ефект и ще имат за цел да осигурят пълна хармонизация и правна сигурност в целия ЕС, когато става въпрос за договори между администратори и техните обработващи.

Комисията представи набор от СДК за трансфер на лични данни към трети държави съгласно чл. 46 (2) (в) Регламент 2016/679. Тези СДК ще заменят съществуващите СДК за международни трансфери, които бяха приети въз основа на Директива 95/46 и трябваше да бъдат актуализирани, за да бъдат приведени в съответствие с изискванията на Регламент 2016/679, както и с решението на Съда на ЕС „Schrems II“ и за по-добро отразяват широкото използване на нови и по-сложни операции по обработка, често включващи множество вносители и износители на данни. Комисията поиска съвместно становище от Европейския комитет по защита на данните (ЕКЗД) и Европейския надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) относно актовете за изпълнение и по двата комплекта СДК.

На своето 42-ро заседание ЕКЗД прие **Изявление относно бъдещия Регламент за електронна поверителност (ePrivacy Regulation) и бъдещата роля на надзорните органи и ЕКЗД в този контекст.** Комитетът подчертава, че много от разпоредбите на бъдещия Регламент за електронната поверителност се отнасят до обработването на лични данни и че много разпоредби на Регламент

2016/679 и Регламента за електронната поверителност са тясно преплетени. Следователно еднаквото тълкуване и прилагане на двата набора от правила, когато обхваща защитата на личните данни, ще бъде изпълнено по най-ефективния начин, ако прилагането на тези части от Регламента за електронната поверителност и Общия регламент за защита на данните (Регламент 2016/679) бъде възложено на един и същ орган. ЕКЗД заявява, че бъдещият Регламент за електронната поверителност при никакви обстоятелства не трябва да понижава нивото на защита, предлагана от настоящата директива за електронната поверителност (ePrivacy Directive) и следва да допълва ОРЗД чрез предоставяне на допълнителни силни гаранции за поверителност и защита на всички видове електронни комуникации.

На състоялото се на 15 декември 2020 г. 43-то заседание ЕКЗД прие **Насоки за ограничения на правата на субектите на данни съгласно член 23 от Регламент (ЕС) 2016/679**. Насоките имат за цел да припомнят условията, свързани с използването на такива ограничения в светлината на Хартата на основните права и Регламента. Те осигуряват цялостен анализ на критериите за прилагане на ограничения, оценките, които трябва да се спазват, как субектите на данни могат да упражняват правата си след отмяна на ограниченията и последиците от нарушенията на чл. 23 от Регламента. Комитетът обръща внимание на това, че всяко ограничение трябва да зачита същността на правото, което се ограничава и че не могат да бъдат оправдани ограниченията, които са в степен, лишаваша от основното му съдържание основното право на защита на личните данни. Насоките анализират как законодателните мерки, определящи ограниченията, трябва да отговарят на изискването за предвидимост и изследват основанията за ограниченията, изброени в член 23, параграф 1 от ОРЗД, както и задълженията и правата, които могат да бъдат ограничени. Представено е и обяснение на теста за „необходимост и пропорционалност“, който трябва да преминат ограниченията въз основа на член 23, параграф 1 от ОРЗД. Насоките са предоставени за обществено обсъждане до 12 февруари 2021 г. на сайта на ЕКЗД.

След обществена консултация Комитетът прие окончателна версия на **Насоките за взаимодействието на Втората директива за платежните услуги (PSD2) и Регламент 2016/679**. Насоките имат за цел да предоставят допълнителни насоки относно аспектите на защитата на данните в контекста на PSD2, по-специално относно връзката между съответните разпоредби в GDPR и PSD2. За разглеждане на коментарите, получени по време на обществената консултация, беше включен, наред с други, раздел за предотвратяване на измами.

След обществена консултация Комитетът прие окончателна версия на **Насоките относно член 46, параграф 2, буква а) и член 46, параграф 3, буква б) от Регламент 2016/679 за прехвърляне на лични данни между публичните органи и организации на ЕИП и извън ЕИП**. Тези членове се отнасят до трансферите на лични данни от публични органи или организации на ЕИП към публични органи в трети държави, когато тези трансфери не са обхванати от решение за адекватност. Окончателната версия на насоките включва актуализирани формулировки и правни мотиви, отразяващи коментарите и обратната връзка, получени по време на обществената консултация, както и необходимите промени след решението Schrems II.

На своето 43-ро заседание ЕКЗД прие **Изявление относно защитата на личните данни, обработвани във връзка с предотвратяването на използването на финансовата система за целите на прането на пари и финансирането на тероризма**. Комитетът счита за изключително важно това, че мерките срещу изпиране на пари трябва да са съвместими с правата на неприкосновеност на личния живот и защитата на данните, залегнали в членове 7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз с принципите на необходимост от такива мерки в демократичното общество и тяхната пропорционалност, както и съдебната практика на Съда на ЕС. Ето защо ЕКЗД призовава Европейската комисия да се включи в процеса на изготвяне на всяко ново законодателство за борба с изпирането на пари от ранните етапи и заявява готовността си да допринесе за дискусии в Съвета и Европейския парламент.

ЕКЗД публикува **Изявление за края на преходния период за Брекзит**, в което описва основните последици от края на този период за администраторите и обработващите данни. По-специално

Комитетът подчерта въпроса за прехвърлянето на данни към трета държава, както и последиците в областта на регулаторния надзор и механизма за обслужване на едно гише. Преходният период за Брекзит, през който Надзорният орган на Обединеното кралство все още участва в административното сътрудничество на ЕКЗД, изтече в края на 2020 г. Комитетът прие **информационна бележка за трансферите на данни към Обединеното кралство съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 след края на преходния период за Брекзит**.

На състоялото се на 15 декември 2020 г. заседание ЕКЗД прие своя **Стратегия 2021-2023 г.** Определени са стратегическите цели на Комитета, групирани около четири стълба, както и по три ключови дейности за всеки стълб, които да помогнат за постигането на тези цели. Четирите основни стълба на Стратегията са:

- подобряване на хармонизацията и подпомагане постигането на съответствие;
- подпомагане на ефективното прилагане и ефикасното сътрудничество между националните надзорни органи;
- подход към новите технологии, основан на основните права и;
- глобалните аспекти на защитата на данните

Като част от стратегията си за 2021-2023 г. ЕКЗД реши въз основа на пилотен проект да създаде група от експерти за подкрепа. Целта е да се предостави подкрепа на членовете на Комитета под формата на полезен за разследвания и дейности по прилагане експертен опит, както и да се засили сътрудничеството и солидарността между членовете на Комитета чрез споделяне, засилване и допълване на силните страни и удовлетворяване на оперативните нужди.

В началото на 2021 г. ще бъде приета работна програма за прилагане на Стратегията, която ще даде допълнителни подробности за действията на ЕКЗД.

ИЗЯВЛЕНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ КОМИТЕТ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ ОТНОСНО РЕГЛАМЕНТА ЗА ЕЛЕКТРОННА ПОВЕРИТЕЛНОСТ И БЪДЕЩАТА РОЛЯ НА НАДЗОРНИТЕ ОРГАНИ И ЕКЗД

На 19 ноември 2020 г. Европейския комитет по защита на данните (ЕКЗД) прие и публикува **Изявление относно Регламента за електронната поверителност (ePrivacy Regulation) и бъдещата роля на надзорните органи и ЕКЗД**.

На първо място, в своето изявление ЕКЗД подчертава, че това изявление не засяга предишните му позиции, включително изявленията от март 2019 г. и от май 2018 г. Регламентът за електронната поверителност при никакви обстоятелства не трябва да понижава нивото на защита, предлагана от настоящата Директива за електронната поверителност 2002/58/ЕО, а трябва да допълва GDPR, като предоставя допълнителни силни гаранции за поверителност и защита на всички видове електронна комуникация.

На второ място, Комитетът приветства целта на председателството на Съвета да постигне общ подход, за да започне преговорите с Европейския парламент и да приеме Регламента за електронната поверителност възможно най-скоро. ЕКЗД обаче е обезпокоен от някои нови насоки на дискусиите в Съвета, свързани с прилагането на бъдещия Регламент за електронната поверителност, които може да доведат до фрагментация на надзора, сложност на процедурите, както и липса на последователност и правна сигурност за физическите лица и компаниите.

ЕКЗД подчертава, че обхватът на предложения регламент цели да осигури еднаквото му прилагане във всяка държава-членка и всеки тип администратор на данни. Всякакви предложени промени в проекта на регламент, които могат да попречат на тази цел, трябва да се избягват, за да се гарантират еднакви условия за всички доставчици и да се гарантира поверителността на електронните съобщения, като основно право, защитено съгласно Хартата, като се вземе предвид и практиката на Съда на ЕС.

Във връзка с текущите дискусии, свързани с по-нататъшната обработка на метаданни за електронни съобщения, ЕКЗД отново заявява своята подкрепа за подхода на предложения регламент, основан на широки забрани, тесни изключения и използване на съгласие, като същевременно подчертава, че метаданните за електронни съобщения могат да бъдат обработвани без съгласие, след като са били истински анонимизирани.

ЕКЗД приветства и разписването в чл. 8 на правила, свързани с добавянето на препратка към информацията в контекста на услугите, свързани с телевизионно излъчване или софтуерни актуализации, които следва да бъдат проектирани по начин, благоприятстващ поверителността. Комитетът изразява съжаление за пропуснатата възможност да даде ясни насоки за така наречените “cookie walls”.

На трето място ЕКЗД подчертава, че много разпоредби на бъдещия Регламент за електронна поверителност се отнасят до обработването на лични данни. За тези дейности по обработване член 8, параграф 3 от Хартата на основните права на Европейския съюз изисква надзор от независим орган. За да се осигури високо ниво на защита на личните данни и да се гарантира правна и процесуална сигурност, този надзор трябва да бъде поверен на същите национални органи, които отговарят за прилагането на ОРЗД, както първоначално беше предложено от Европейската комисия. В предложението си Европейската комисия подчертава, че ще се прилага механизмът за сътрудничество и съгласуваност, предвиден в ОРЗД. Освен това тя подчертава, че всички надзорни органи, които наблюдават Регламента за електронната поверителност, трябва да бъдат независими.

За да се гарантират равни условия на единния цифров пазар, е от съществено значение да се осигури хармонизирано тълкуване и прилагане в целия ЕС на елементите за обработка на лични данни от Регламента за електронната поверителност. Глава VII от ОРЗД вече предвижда добре функциониращ механизъм за сътрудничество и съгласуваност в рамките на ЕКЗД. Този механизъм би следвало да се използва и за надзор на Регламента за електронната поверителност по отношение на неговото въздействие по отношение на защитата на личните данни.

ЕКЗД заявява, че би било от полза за администраторите на данни да има единна точка за контакт за всички операции по обработка на лични данни, попадащи в обхвата на Регламента за електронна поверителност. Администраторите на данни не би трябвало да се свързват с множество регулаторни органи, което би могло да доведе до различни стандарти и тълкувания. Това не пречи на други заинтересовани органи да носят отговорност за части, които не са свързани с обработването на лични данни, като същевременно си сътрудничат с органите за защита на данните, когато е необходимо. ЕКЗД припомня, че съществува ясна взаимосвързаност на компетенции между националните органи, компетентни съгласно настоящата Директива за поверителност в електронните комуникации (ePrivacy Directive) и органите за защита на данните. Разпоредбите, свързани с обработването на лични данни от настоящата Директива за електронна поверителност и бъдещия Регламент за електронна поверителност не трябва да се прилагат изолирано, когато са преплетени с обработката на лични данни и разпоредбите на ОРЗД. Следователно съгласуваното тълкуване и прилагане на двата набора от правила, когато се обхваща защитата на личните данни, ще бъде изпълнено по най-ефективен начин, ако прилагането на тези части от Регламента за електронна поверителност и ОРЗД бъдат поверени на един и същия орган. ЕКЗД обобщава, че бъдещият Регламент за електронна поверителност трябва да бъде така формулиран, че да подобри тази процедурна ситуация, а не да добавя допълнителни усложнения.

В изявлението си ЕКЗД заявява, че Съветът рискува да създаде допълнителна процедурна несигурност в случай, че националните компетентни органи, които не са членове на ЕКЗД, трябва да взаимодействат с него. Бъдещият Регламент относно електронна неприкосновеност трябва да определи ясна рамка за сътрудничество между органите за защита на данните като надзорни органи, компетентни съгласно ОРЗД, и органите, притежаващи съответната експертиза, така че тяхното сътрудничество да може да функционира ефективно.

В своято изявление ЕКЗД приканва държавите-членки да подкрепят по-ефективен и съгласуван Регламент относно електронната поверителност, както първоначално беше предложен от Европейската комисия и изменен от Европейския парламент.

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ ПРЕДЛАГА МЕРКИ ЗА НАСЪРЧАВАНЕ НА СПОДЕЛЯНЕТО НА ДАННИ И ЗА ПОДКРЕПА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ПРОСТРАНСТВА НА ДАННИ

За да се оползотворява пълноценно потенциалът на постоянно нарастващите масиви от данни в основана на доверие европейска рамка, на 25 ноември 2020 г. Европейската комисия предложи нови правила за управление на данните - **Регламент относно европейска рамка за управление на данните** (Акт за управление на данните). Регламентът ще улесни споделянето на данни в целия ЕС и между отделните сектори, ще повиши контрола и доверието от страна на гражданите и предприятията по отношение на техните данни и ще предложи алтернативен европейски модел на използваната

от големите технологични платформи практика за работа с данни.

През февруари 2020 г. Комисията представи **Стратегия за данните**, която има за цел да превърне ЕС в лидер на общество, в което данните ще бъдат важен двигател. Създаването на единен пазар на данните ще позволи те да се движат свободно в рамките на ЕС и между отделните сектори в полза на предприятията, изследователите и публичните администрации. Хората, предприятията и организациите трябва да получат възможност да вземат по-добри решения въз основа на сведения от нелични данни, които следва да бъдат достъпни за всички.

Данните са в основата на цифровата трансформация. Те влияят на начина, по който произвеждаме, консумираме и живеем. Достъпът до все по-големи масиви от данни и способността за тяхното използване са от съществено значение за иновациите и растежа. Основаните на данни иновации могат да донесат значителни и конкретни ползи за гражданите, например чрез персонализирана медицина или подобрена мобилност, както и за европейската икономика - от възможността за създаване на по-добри политики до подобряването на обществените услуги.

Количеството данни, генерирани от публичните органи, предприятията и гражданите, непрекъснато се увеличава. Новите правила ще дадат възможност тези данни да се оползотворяват и ще проправят пътя за европейски пространства на данни в отделните сектори - в услуга на обществото, гражданите и предприятията. В Стратегията за данните се предлагат девет такива пространства на данни, обхващащи промишлеността, енергетиката, здравеопазването, Европейския зелен пакт и др.

По повод предложението за Регламент относно европейска рамка за управление на данните, изпълнителният заместник-председател с ресор „Европа, подготвена за цифровата ера“ Маргрете

Вестегер заяви: „Не сте длъжни да споделяте всички данни. Ако обаче решите да споделите данни и те са с чувствителен характер, следва да можете да ги споделите по начин, който ви дава увереност, че данните ви са защитени. Искаме да предоставим на предприятията и гражданите инструменти, чрез които да контролират своите данни. Искаме да изградим доверие, че с данните се борава в съответствие с европейските ценности и основните права.“

Комисарят по въпросите на вътрешния пазар Тиери Бретон изтъкна: „Днес формулираме един истински европейски подход към споделянето на данни. Нашият нов регламент ще създаде основа за доверие и ще улесни движението на данни между отделните сектори и между държавите членки, като заедно с това ще даде контролни механизми на лицата, които генерират данните. Ролята на промишлените данни в нашата икономика непрекъснато се засилва и Европа се нуждае от отворен, но суверен единен пазар за данни. С помощта на подходящи инвестиции и ключови инфраструктури новият регламент ще допринесе за превръщането на Европа във водещ континент по отношение на данните.“

В изпълнение на оповестеното в Стратегията за данните, чрез регламента ще се създаде базата за нов европейски начин на управление на данните, който е в съответствие с ценностите и принципите на ЕС, като например защитата на личните данни (Общ регламент относно защитата на данните), защитата на потребителите и правилата в областта на конкуренцията. Предложеният в него модел представлява алтернатива на практиките за боравене с данни, използвани от технологичните платформи, които могат да придобият голяма пазарна мощ, тъй като техните модели на стопанска дейност предполагат контрол върху големи масиви от данни. Ключов елемент в новия подход е моделът, основаващ се на неутралността и прозрачността на посредниците за данни, които са организатори на споделянето на данни, като целта е да се повиши доверието. За да се осигури тази неутралност, посредниците при споделяне на данни не може да обменят данни в свой интерес (например като ги продават на друго предприятие или като ги използват като база за разработване на свои собствени продукти) и ще трябва да спазват строги изисквания.

Регламентът включва:

- мерки за **повишаване на доверието в споделянето на данни**, тъй като понастоящем липсата на доверие е основна пречка и води до големи разходи;
- **нови правила на ЕС относно неутралността**, които да дадат възможност на новите посредници за данни да действат като надеждни организатори на споделянето на данни;
- мерки за **улесняване на повторното използване на определени данни, притежавани от публичния сектор**. Така например повторното използване на здравни данни може да спомогне за напредъка на научните изследвания за намиране на лечение на редки или хронични заболявания;
- механизми, които **да осигурят на европейците контрол върху използването на генерираните от тях данни**, като направят по-лесно и по-безопасно доброволното предоставяне на данни от страна на предприятията и гражданите в интерес на общото благо при ясни условия.

С предложението за Регламент относно европейска рамка за управление на данните се прави първата крачка към осъществяването на Европейската стратегия за данните. Стратегията ще се основава на мащабите на единния пазар като пространство, в което данните могат да се движат в рамките на ЕС и между отделните сектори в съответствие с ясни, практични и справедливи правила за достъп и повторно използване. Предложението подкрепя и по-широкото международно споделяне на данни, при условие че е осигурено зачитането на европейския обществен интерес и законните интереси на доставчиците на данни.

Очаква се през 2021 г. да бъдат подготвени и други специални предложения за пространства на данни, които ще бъдат допълнени от Акт за данните. Целта е да се насърчи споделянето на данни както между предприятията, така и между предприятията и държавните органи.

**РЕШЕНИЕ НА СЪДА НА ЕС ОТНОСНО
ДОКАЗВАНЕ ВАЛИДНОСТТА НА ДАДЕНО СЪГЛАСИЕ ПРИ СКЛЮЧВАНЕ НА
ДОГОВОР ЗА ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОННА УСЛУГА**

Съдът на ЕС постанови, че договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги, съдържащ клауза, че клиентът се е съгласил със събирането и съхраняването на документа му за самоличност, не е годен да докаже, че той е дал надлежно съгласието си, когато полето относно тази клауза е отменено от администратора на лични данни преди подписването на договора. Същото важи и когато потребителят е въведен в заблуждение относно възможността да сключи договора, ако отказва данните му да бъдат обработвани, или когато свободният му избор да се противопостави на събирането и съхраняването е нарушен от изискването за допълнителен формуляр, отразяващ този отказ.

Решението на Съда на ЕС е от 11 ноември 2020 г., по дело C-61/19, свързано с практика на румънския мобилен оператор „Orange Romania“. Преди две години Националният орган за надзор върху обработването на лични данни в Румъния е глобил „Orange Romania“, тъй като операторът събирал и съхранявал копия от документите за самоличност на своите клиенти без тяхното изрично съгласие. Практиката му била при сключване на договори с клиентите, в тях да е вписана клауза, че те са информирани и са се съгласили със събирането и съхраняването с идентификационна цел на копия от документите им за самоличност. Полето за тази клауза било предварително отменено от администратора на лични данни преди подписването на договора. Затова Градски съд Букурещ е поискал от Съда на ЕС да уточни при какви условия може да се счита, че е налице надлежно съгласие на клиентите за обработване на личните им данни.

В решението си Съдът припомня, че правото на Съюза предвижда списък на случаите, в които обработването на лични данни може да се счита за законосъобразно. По-специално съгласието трябва да бъде свободно изразено, конкретно, информирано и недвусмислено. В това отношение няма надлежно дадено съгласие в случай на мълчание, предварително отменени полета или липса на действие. В решението си Съдът на ЕС разяснява, че тъй като клиентите не са слагали лично отметката в полето за събиране и съхраняване на копия от документите им за самоличност, обстоятелството, че това поле е отменено, не може да се приеме за изрично заявено съгласие.

Съдът отбелязва още, че в случай че клиент откаже да даде съгласие за обработването на неговите данни, телекомуникационният оператор е изисквал той да заяви писмено, че не е съгласен нито със събирането, нито със съхраняването на копия от документа му за самоличност. Според съда подобно допълнително изискване може да наруши свободния избор на клиента дали да се противопостави на събирането и съхраняването. Съдът постановява, че „При всяко положение, тъй като посоченото дружество трябва да докаже, че неговите клиенти с активно поведение са изразили съгласие за обработване на техните лични данни, то не е имало основание да изисква те активно да изразят отказа си“. Необходимо е изрично съгласие, а не изричен отказ.

Затова Съдът на ЕС заключава, че такъв договор между администратор и субект на лични данни, не е годен да докаже, че субектът е дал надлежно съгласие за събирането и съхраняването на данните му.

Съдът на ЕС подчертава, че когато съгласието е част от писмена декларация, която се отнася и до други въпроси, какъвто е случаят с общите договори с операторите, тя трябва да бъде в разбираема и леснодостъпна форма, на ясен и прост език. В решението изрично е посочено още, че за да се осигури на субекта на данни истински свободен избор, клаузите на договора не трябва да го въвеждат в заблуждение, що се отнася до възможността да сключи договора, дори да отказва да даде съгласие за обработване на неговите данни.

СТРАТЕГИЯ НА ЕНОЗД ЗА СПАЗВАНЕ НА РЕШЕНИЕТО „ШРЕМС II“ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ НА ЕС

Европейският надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) е независим надзорен орган, отговорен за наблюдението на обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на ЕС, като дава съвети относно политиките и законодателството, които засягат неприкосновеността на личния живот, и си сътрудничи с подобни органи, за да осигури съгласувана защита на личните данни.

На 29 октомври 2020 г. ЕНОЗД публикува стратегически документ, целящ да следи за спазването от страна на европейските институции, органи, служби и агенции на решението на Съда на ЕС по делото Фейсбук Ирландия и г-н Шремс (Решението „Шремс II“) относно прехвърлянето на лични данни към трети държави и по-специално към Съединените щати. Целта е текущите и бъдещите международни трансфери да се извършват в съответствие със законодателството на ЕС за защита на данните.

Европейският надзорен орган по защита на личните данни, Войчех Виевиоровски заявява „Прехвърлянето на лични данни от институциите на ЕС към трети държави трябва да е в съответствие с Хартата на основните права на ЕС, както и приложимото законодателство на ЕС за защита на данните, по-специално глава V от Регламент (ЕС) 2018/1725¹. Стратегията се основава на сътрудничеството и отчетността на администраторите, за да се оцени дали при извършване на трансфери на лични данни към трети държави е гарантиран еквивалентен по същество стандарт на защита, основан на решението на Съда. ЕНОЗД ще продължи да си сътрудничи тясно с други органи за защита на данните в рамките на Европейския комитет по защита на данните (ЕКЗД), така че личните данни на физическите лица да бъдат еднакво защитени в целия ЕС/ЕИП, когато се извършват трансфери на данни към трети държави.

Решението има по-нататъшни последици за всички правни инструменти, използвани за прехвърляне на лични данни от ЕИП към трета държава, включително трансфери между публични органи. Въпреки че стратегията има за цел да приведе всички трансфери в съответствие със съдебното решение в средносрочен план, ЕНОЗД е определил два приоритета, които трябва да бъдат разгледани в краткосрочен план: текущи договори между администратор и обработващ и/или договори за обработка между обработващ и подобработващ, включващи прехвърляне на данни към трети държави, с особен акцент върху онези, извършвани в Съединените щати. В този контекст ЕНОЗД е разработил план за действие за рационализиране на мерките за постигане на съответствие и прилагане, като прави разлика между краткосрочните и средносрочните дейности за постигане на съответствие.

Тъй като Стратегията е в процес на имплементиране ЕНОЗД насърчава институциите на ЕС да избягват прехвърлянето на лични данни към Съединените щати за нови операции по обработка или нови договори с доставчици на услуги.

¹ Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО

ЗАВЪРШИ ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ДЕЙНОСТИТЕ ПО ПРОЕКТ SMEDATA

В самия край на изпълнената с предизвикателства и трудности 2020 г. приключи изпълнението на европейски проект с наименование „SMEDATA: Осигуряване на най-висока степен на защита на неприкосновеността на личния живот и личните данни чрез иновативни инструменти за малки и средни предприятия и граждани“, финансиран чрез програма „Права, равенство и гражданство 2014-2020“, номер на договор 814763-SMEDATA-REC-AG-2017/REC-RDAT-TRAI-AG-2017.

Дейностите по проекта бяха изпълнени от консорциум, по който си партнираха Комисията за защита на личните данни, АПИС Европа, Съюзът на юристите в България, адвокатското дружество „Ърнст и Янг България“, Европейската асоциация на жените юристи – клон България, италианският надзорен орган и римският университет „Рома Тре“.

Координатор и водещ партньор бе Комисията за защита на личните данни, а проектен ръководител – Венцислав Караджов, председател на КЗЛД и заместник-председател на Европейския комитет по защита на данните. Цялостната организация на проекта от страна на КЗЛД бе осъществявана от г-н Христо Аламинов, началник-отдел „Международно сътрудничество и управление на проекти“.

Чрез изпълнението на дейностите по проекта Комисията за защита на личните данни затвърди ролята си на координатор-водещ партньор, обединяващ профила и експертизата на различни организации от публичния и частен сектор в проектни консорциуми по проекти с европейско финансиране. По този начин продължава изпълнението на Политиката на партньорство от Стратегията на Комисия за защита на личните данни за развитие в областта на защитата на личните данни (Хоризонт 2022).

Проектът целеше да предостави практически инструментариум на малките и средните предприятия в постигането на съответствие на техните операции по обработване на лични данни с разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679. Както бе планирано, след реализирането на дейностите по проекта малките и средните предприятия разполагат с интегрирани дигитални решения за достъп до богата база данни с практика както на националните надзорни органи, така и на съда на национално и европейско ниво, достъпни чрез мобилно приложение и версия за настолни компютри. Проектът „SMEDATA“ бе завършен изцяло в планирания срок от 2 години (от 01 декември 2018 г. до 30 ноември 2020 г.), а планираният му бюджет бе 1 089 961,92 лева (557 288,68 евро).

В края на 2017 г. в партньорство със Съюза на юристите в България и „Апис Европа“ КЗЛД започва подготовка на проектно предложение, финансирано по поканата за набиране на проектни предложения - „Осигуряване на най-високо ниво на защита на неприкосновеността и личните данни“ на програма „Права, равенство и гражданство“ на Европейския съюз. В самото начало на 2018 г. КЗЛД, като водещ партньор и кандидатстваща организация, подаде проектно предложение, обединяващо усилията на българските и италианските партньори. Неговото одобрение даде възможност изпълнението на планираните дейности да започне още в началото на месец декември 2018 г.

През първата година от проектното изпълнение бяха изпълнени над 60% от проектните дейности. Сред тях са проучвания за предизвикателствата пред малките и средните предприятия и техните асоциации при прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679, както и **13 обучителни събития за представители на малките и средните предприятия и техните юридически съветници** в градовете Благоевград, Враца, Пловдив, София, Варна, Бургас, Плевен и Велико Търново, както и 12 обучителни събития в 6 града в Италия (Флоренция, Салерно, Милано, Козенца, Генуа, Рим). Целта им е повишаване на осведомеността на представители на малки и средни предприятия,

както и на юристи, които работят с малкия и среден бизнес, във връзка с новата правна рамка за защита на личните данни. Общо по проекта бяха обучени 1 764 човека, като в България бяха 814 участника.

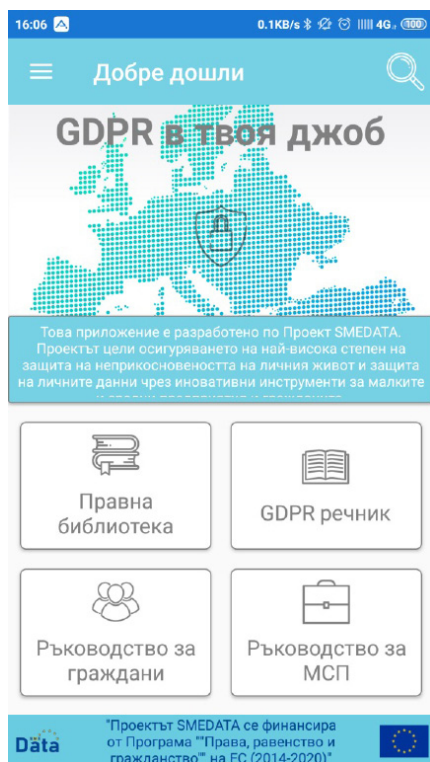
По време на обученията участниците придобиха знания относно новите правила за защита на личните данни и усвоиха инструменти за въвеждане на разпоредбите на Общия регламент, както и умения за демонстриране на съответствие с GDPR. Обученията включиха и презентацията на безплатно мобилно приложение, което подпомага гражданите и малките и средни предприятия в разбирането на Регламент (ЕС) 2016/679. Учебните материали на български език са достъпни [тук](#) и [тук](#).

В същата година, на 29 ноември 2019 г., в гр. София се проведе **международна конференция на тема „Предизвикателствата пред малките и средни предприятия при прилагането на GDPR“**. Конференцията събра на едно място представители на Европейската комисия, национални надзорни органи по защита на данните на държави-членки на ЕС, частния бизнес,

неправителствения сектор и академичните среди, които представиха съвременните предизвикателства и обсъдиха различни технологични и управленски решения за подпомагане на МСП при осигуряването на съответствие с Общия регламент относно защитата на данните. Конференцията бе открита с приветствия от г-н Владислав Славов - председател на Централния съвет на Съюза на юристите в България, г-н Луиджи Монтуори - ръководител на служба „ЕС и международни въпроси“ на Италианския надзорен орган за защита на данните и г-н Венцислав Караджов – председател на КЗЛД и

заместник-председател на ЕКЗД. Основните фокуси на конференцията бяха „Технологиите в подкрепа на МСП“, „Възможности за МСП“ и „Правото в подкрепа на МСП“. Осъщественият симултанен превод и директно излъчване чрез цифрова телевизия, дадоха възможност на всички желаещи да проследят работата на конференцията – както чрез присъствие в зала, така и дистанционно чрез интернет страниците на проекта и на партньорските организации по проекта. Над 170 представители на малките и средни предприятия и експерти по защита на личните данни участваха в международната конференция. Пълен запис на конференцията е достъпен [тук](#).

Безплатното мобилно приложение „GDPR в твоя джоб“, разработено за Android и iOS устройства, е насочено към гражданите и представителите на малкия и средния бизнес. Приложението предоставя бързо, лесно и удобно практически насоки, полезни съвети и информация относно правилата за защита на личните данни. Интерфейсът и информацията от „GDPR в твоя джоб“ са достъпни на три езика – български, италиански и английски.

Началният екран дава бърз достъп до:

- правна библиотека – национална и европейска правна рамка, международни актове регламент, ЗЗЛД, практика на КЗЛД и ЕКЗД;
- речник – основни понятия;
- ръководство за граждани – права на физическите лица, контакти с националните надзорни органи и често задавани въпроси;
- ръководство за МСП – задължения по ОРЗД, контакти с националните надзорни органи и често задавани въпроси, както и инструменти за подпомагане вземането на решения.

На официална церемония на 25 февруари 2020 г., бяха отличени победителите в отделните категории от конкурса „Наградите на БАИТ“ за 2019 г., организиран от Българската асоциация по информационни технологии. В категорията „Публична администрация“ наградата получи Комисия за защита на личните данни за мобилното приложение „GDPR в твоя джоб“. Тези годишни награди са замислени като отдаване на дължимото на всички личности, институции и организации, които със своя професионализъм, иновативност и активна гражданска позиция дават своя принос в развитието на информационните и комуникационните технологии през 2019 г., а самата награда е признание за усилията на екипа, осъществяващ проект SMEDATA.

При получаването на наградата председателят на КЗЛД – Венцислав Караджов подчерта, че отличеният иновативен софтуер е един от малкото в България към онзи момент, който отговаря на изискванията на защита на личните данни при проектиране. Това е бъдещето на всеки софтуер, който желае трайно да намери своята реализация на пазара.

В рамките на проекта „ SMEDATA” през 2020 г. бяха планирани и проведени четири събития – „Обучения за обучители“, насочени към специалисти в областта на личните данни, като две от обученията се проведеха в Италия, и две – в България. Всички те бяха организирани под формата на двудневни обучителни събития. С оглед спазване на противоепидемичните мерки във връзка с разпространението на COVID-19, събитията в България бяха проведени изцяло онлайн в началото на месец ноември 2020 г.

В тези събития участниците бяха запознати с най-новите тенденции в областта на защитата на личните данни и практиките на европейските надзорни органи и съдилища. Бяха разгледани новите моменти при упражняването на правата на субектите на данни, инструментите за съответствие със законодателството за защита на личните данни, техническите и организационни мерки, които организациите следва да прилагат, ролята на организациите при обработването на данни в международен контекст и при предаването на данни в държави извън ЕС/ЕИП, етичните предизвикателства при прилагането на глобални технологични решения и процедурите за съвместни проверки на надзорни органи, наред с други теми. Учебните материали са достъпни на интернет страницата на проекта [тук](#).

Обучението беше интерактивно и с възможност за участниците да работят над различни практически казуси в областта на защитата на личните данни, както и да обменят опит помежду си. В четирите събития в България и Италия се включиха 1865 участника.

На 28 октомври 2020 г. Италианският орган по защита на данните и Комисията за защита на личните данни на Република България организираха **заклучителна международна конференция** по проекта SMEDATA. На събитието, което се проведе в онлайн формат, беше направен преглед на резултатите от извършените дейности в рамките на проекта, целящи повишаване на осведомеността по въпросите на защитата на личните данни сред представителите на малките и средните предприятия. Бяха обсъдени и актуалните предизвикателства пред обработването на лични данни, включително аспектите, наложени от разпространението на COVID -19.

Конференцията беше разделена на четири панела, посветени на различни теми, свързани с обработването и защитата на личните данни:

- Опитът на проекта SMEDATA: резултати от дейностите за повишаване на осведомеността и мултиплициращите обучения по GDPR за МСП;
- Обработването на лични данни от МСП в светлината на изискванията, наложени от пандемията Covid-19: сравняване на опита;
- Добрите практики за правилната обработка на лични данни от МСП;
- Псевдонимизация, сигурност и нарушения на сигурността на личните данни.

Повече от 280 представители на малки и средни предприятия и специалисти в областта на защитата на личните данни от Италия, България и други държави-членки на Европейския съюз взеха участие в заключителната конференция. Пълни записи от сутрешната и следобедната сесия на конференцията са достъпни [тук](#).

Паралелно с изпълнението на проектните дейности, екипът на проекта SMEDATA започна подготовката и в началото на второто тримесечие на 2020 г. подаде успешен формуляр за кандидатстване за безвъзмездно финансиране. По този начин се осигури проектно финансиране за надграждане на постигнатите резултати след завършване на първия етап на проекта в края на месец ноември 2020 г.

Вторият етап на проекта има следните цели:

- Подготовка за ефективното прилагане на GDPR чрез осведоменост, мултиплициращи обучения и изграждане на устойчив капацитет за МСП и правни специалисти;
- Подпомагане на разбирането и спазването на GDPR чрез надграждане на мобилно приложение „GDPR в твоя джоб“;

Дейностите по проект „SMEDATA II - Осигуряване на най-висока степен на поверителност и защита на личните данни чрез иновативни инструменти за МСП и граждани“ ще се реализират в периода месец януари 2021 г. – месец юни 2022 г.

Проект „SMEDATA: Осигуряване на най-висока степен на защита на неприкосновеността на личния живот и личните данни чрез иновативни инструменти за малки и средни предприятия и граждани” е финансиран по програма „Права, равенство и гражданство” на Европейския съюз с номер на договор 814763 – SMEDATA – REC-AG-2017/REC-RDAT-TRAI-AG-2017.

Co-funded by the Rights, Equality and Citizenship
Programme of the European Union (2014-2020)

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА НОЕМВРИ - ДЕКЕМВРИ 2020 г.

На основание чл. 58, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. през месеците ноември и декември 2020 г. са извършени общо 23 проверки – 11 след постъпили в КЗЛД сигнали и 12 след решение на КЗЛД.

Разгледани са 143 искания, включително различни запитвания по актуални въпроси, относно защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни. На всички податели са изпратени съответни отговори, а когато е необходимо са изпращани и на съответните органи или институции, за отношение по компетентност.

Във връзка с констатации, че с определени операции по обработване на лични данни са нарушени разпоредби на регламента, за отчетния период КЗЛД е упражнила корективни правомощия по чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, като на съответните администратори на лични данни са издадени 7 Разпореждания и 1 Официално предупреждение..

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

КЗЛД публикува в своя бюлетин и на институционалния си сайт решения по жалби, с цел да се осигури прозрачност за обществеността относно практиката на Комисията при разглеждането на жалби на граждани. За постигането на тази цел не е необходимо публикуване на всички решения на КЗЛД по жалби, а отразяване произнасянето на Комисията по различни казуси. Всички публикувани решения на КЗЛД са с анонимизирани лични данни на физическите лица и голяма част от имената на юридическите лица.

РЕШЕНИЕ № ППН-01-1659/2019 г. София, 13.11.2020 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 07.10.2020 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-1659/23.10.2019 г., подадена от Е.С.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба подадена от Е.С. срещу *политическа партия (П.П.)*, с твърдения за неправомерно обработване на личните ѝ данни чрез включването им в списък на лицата подкрепящи регистрацията на политическия субект за участие в проведените на 27.10.2019 г. местни избори в Република България.

Жалбоподателката твърди, че е установила нарушението след извършена на 11.10.2019 г. справка по електронен път в Централната избирателна комисия, копие от която прилага. Декларира, че не се е подписвала в подкрепа на регистрацията на политическия субект и не е давала съгласието си за обработване на личните ѝ данни за конкретната цел. Счита присъствието на личните ѝ данни в тези списъци за нарушение на правата ѝ по ЗЗЛД.

С оглед застъпените в административния процес принципи на равенство на страните и истинност, политическата партия е информирана за образуването по случая административно производства, указана ѝ е възможността да ангажира писмено становище по изложените в жалбата твърдения и да представи относими доказателства относно законосъобразното обработване на лични данни на жалбоподателката. Към настоящия момент такива не са депозирани в КЗЛД, липсва активно участие на политическия субект в производството.

За изясняване на случая от правна и фактическа страна от Централната избирателна комисия са изискани относими доказателства, в отговор на което е предоставено заверено копие подаденото от П.П. заявление за регистрация на партията за участие в конкретните избори и заверено копие на стр. *** от Списъка на избирателите, подкрепящи регистрацията на П.П. за участие в проведените на 27.10.2019 г. местни избори. Видно от представените доказателства е, че на стр. ***, ред **** от списъка се съдържат лични данни на жалбоподателката в обем от имена и единен граждански номер, както и подпис.

Предвид събраните по преписката доказателства с решение от проведено на 28.05.2020 г. заседание на КЗЛД жалбата е приета за редовна и допустима – съдържа задължително изискуемите

реквизити – данни за жалбоподателя, подпис и дата, посочени са естеството на искането, дата на узнаване на нарушението и ответна страна.

Жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес, срещу надлежна страна – юридическо лице – администратор на лични данни по смисъла на Регламент ЕС 2016/679, Изборния кодекс и Закона за политическите партии. Предмет на жалбата са твърденията за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателката – имена и единен граждански номер от П.П. чрез включването им в предоставен в ЦИК списък на лицата, подкрепящи регистрацията на политическия субект за участие в проведените на 27.10.2019 г. местни избори в Република България.

Сезиран е компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от Регламента предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

По изложените съображения и предвид липсата на отрицателните предпоставки посочени в чл. 27, ал. 2 от АПК, жалбата е приета за допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Е.С. и ответна страна – П.П.

За изясняване на случая от правна и фактическа страна и предвид категоричното волеизявление на жалбоподателката, че не се е подписвала в подкрепа на регистрацията на политическия субект за регистрация за участие в местните избори на 27.10.2019 г., е допуснато извършването на почеркова експертиза на подписа положен на стр. ***, ред **** от представения в Централната изборителна комисия списък на изборителите, подкрепящи регистрацията на политическия субект за участие в процесните избори.

С писмо ППН-01-1659#8/06.07.2020 г., получено на 14.07.2020 г., г-жа Е.С. е уведомена за възможността да представи сравнителен материал за изготвянето на експертизата, но в указаният 14-дневен срок от получаване на писмото и до настоящия момент не се е възползвала от нея и не е предоставила сравнителен материал за изследване.

С решение от проведено на 26.08.2020 г. заседание на КЗЛД жалбата е насрочена за разглеждане по същество на 07.10.2020 г., за което страните са редовно уведомени и им е указано разпределянето на доказателствената тежест в процеса.

На проведено на 07.10.2020 г. открито заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Страните – редовно уведомени, не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-1659/23.10.2019 г. е неоснователна.

Между страните няма спор по фактите. Ноторно е, че на 27.10.2019 г. са проведени местни избори в Република България, за участие в които, с Решение № 964-МИ от 05.09.2019 г. на ЦИК, е регистрирана П.П., въз основа на подадено заявление. Към заявлението за регистрация е представен списък, съдържащ трите имена, единния граждански номер и саморъчен подпис на 4400 гласоподаватели, подкрепящи регистрацията на политическия субект за участие в конкретните избори.

Не е спорно, а и видно от представените от ЦИК материали, че личните данни на жалбоподателката Е.С., в обем от три имена и единен граждански номер, присъстват на стр. ***, ред **** от Списъка на гласоподавателите, подкрепящи регистрацията на политическата партия за участие в процесните избори.

Предоставянето на лични данни от политически субект на ЦИК за регистрация на партията за участие в изборите е форма на обработване на личните данни и като такава следва да се осъществява при спазване на разпоредбите на Регламент ЕС 2016/679, в частност тези на чл. 6, § 1 от регламента, същите приложими доколкото данни са предоставени на 02.09.2019 г.

Твърденията на жалбоподателката за незаконосъобразно обработване на личните ѝ данни от П.П. за регистрацията на политическия субект в проведените на 27.10.2019 г. избори са неоснователни. Доказателства в обратна насока липсват, а твърденията на г-жа Е.С. за злоупотреба с личните ѝ данни следва да се оставят без уважение, доколкото по преписката не са представени доказателства за неистинността на подписа и авторство различно от посоченото в процесния списък. При тази фактическа обстановка, при ясно указано разпределяне на доказателствената тежест в процеса и предвид липсата на процесуална активност от страна на г-жа Е.С. за изготвяне на допуснатата от КЗЛД експертиза на подписа положен на стр. ***, ред **** от списък на гласоподавателите, подкрепящи регистрацията на П.П. за участие в процесните избори, следва извода за неоснователност и недоказаност на жалбата.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба ППН-01-1659/23.10.2019 г., като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-237/2019 г.

София, 13.11.2020 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 28.08.2020 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента/ОРЗД), разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-237/05.03.2019 г., подадена от Д.В.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Д.В., чрез адвокат от ВАК, с предмет неправомерно разпространяване на лични данни – имена и изображение, посредством публикувана статия на сайта *****.bg.

Предмет на жалбата е и непроизнасяне по заявление за заличаване на личните данни публикувани в процесната статия, достъпна на сайта. Твърди се, че „публикацията е стара - от 2013 г.“ и не представляват обществен интерес, а приложената към нея снимка – изображение на Д.В. е публикувана без негово знание и „изрично“ писмено съгласие и „въпреки неговото изрично противопоставяне“ и възражение. Моли за проверка по случая и заличаване на личните данни в посочената публикация.

Към жалбата са приложени: адвокатско пълномощно и разпечатка на публикуваната статия и разпечатка на съдържанието на изпратен имейл на 24.01.2019 г.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало са направени екранни разпечатки на публикувана на сайта *****.bg информация – „Политика за на личните данни“, видно от която „О.“ АД е администратор на личните данни относно публикувани на сайта *****.bg лични данни.

С оглед застъпените в административния процес принципи на равенство на страните и истинност, „О.“ АД е информирано за образуването по случая административно производство, указана му е възможността да ангажира писмено становище по изложените в жалбата твърдения и да представи относими доказателства.

В отговор е изразено становище за неоснователност на жалбата, изложени са твърдения за законосъобразност на обработването на личните данни на г-н Д.В. с оглед правото на информация и надделяващия обществен интерес.

Информират, че на 07.02.2019 г. на физическия адрес на дружеството е получено заявление за заличаване на лични данни от пълномощника на Д.В., същото със съдържание идентично на приложеното към жалбата подадена до КЗЛД. Твърдят, че в отговор от 06.03.2019 г. дружеството е обосновоало мотивиран отказ за заличаване на личните данни обработвани за журналистически цели в контекста на чл. 84 от ОРЗД и чл. 25 з от ЗЗЛД. Допълват, че отговорът е изпратен на посочените в заявлението физически и електронен адрес, за което представят доказателства, с уточнението, че писмото изпратено на физическия адрес не е получено от адресата и на 19.03.2019 г. се е върнало в цялост до подателя с отбелязване, че получателят няма право на кореспонденция.

В хода на производството е депозирана молба от процесуалният представител на г-н Д.В. с искане за спиране на производствата, образувани по повод подадените от г-н Д.В. жалби, до произнасяне по законосъобразността на изразено от КЗЛД становище НДМСПО-01-78/04.02.2019 г., последното оспорено от г-н Д.В. пред съда.

Служебно известно на КЗЛД е, че с определение № **** по адм. дело *** на АССГ, оставено в сила с Определение № *****. на ВАС, жалбата на г-н Д.В. срещу процесното становище е оставена без разглеждане с мотиви, че „оспорения акт не притежава характера и белезите на административен акт, доколкото в него не се съдържа властническо волеизявление и съответно не засяга пряко и непосредствено права и интереси на жалбоподателя“.

Предвид събраните по преписката доказателства с решение от проведено на 11.06.2020 г. заседание на КЗЛД жалбата е приета за редовна и допустима - съдържа задължително изискуемите реквизити: данни за жалбоподателя, подпис и дата, посочени са естеството на искането, дата на узнаване на нарушението и ответна страна.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от физическо лице с правен интерес срещу надлежна страна администратор на лични данни по смисъл чл. 4, ал. 7 от регламента, каквото качество притежава „О.“ АД, администратор на лични данни по смисъл чл. 4, ал. 7 от регламента, относно публикувана на сайта *****.bg информация имаща характера на лични данни. Сезиран е компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни

свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от регламента предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

По изложените съображения и предвид липсата на отрицателните предпоставки посочени в чл. 27, ал. 2 от АПК, жалбата е приета за допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Д.В. и ответна страна – „О.“ АД. Насрочено е открито заседание за разглеждане на жалбата по същество на 24.07.2020 г., същото отложено за 28.08.2020 г. от 11:00 часа, обстоятелства за които страните са редовно уведомени, като им е указана възможността да се запознаят със събраните по преписката доказателства и разпределянето на доказателствената тежест в процеса.

На жалбоподателя е изпратено заверено копие на изразеното от дружеството становище за запознаване, с указания за правната възможност да сочи нови доказателства в подкрепа на твърденията си. Такива не са представени, като с писмо подадено по електронен път на 22.07.2020 г. г-н Д.В. изрично посочва, че няма да сочи нови доказателства и моли за разглеждане на жалбата без негово или на негов представител присъствие в насроченото за 28.08.2020 г. открито заседание.

От ответната страна е изискано заверено копие на постановления от дружеството отказ за заличаване на личните данни. Последното е предоставено с придружително писмо с вх. № ППН-01-237#8/06.07.2020 г. по описа на КЗЛД.

На проведено на 28.08.2020 г. открито заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Страните - редовно уведомени, не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните доказателства и наведените от страните твърдения, комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-237/05.03.2019 г. е неоснователна.

Предмет на жалбата са твърдения за неправомерно разпространяване на лични данни, посредством публикувана статия на сайта *****.bg. Предмет на жалбата е и непроизнасяне по заявление за заличаване на личните данни публикувани в процесната статия, достъпна на сайта.

Не е спорно между страните, а и от служебно събрани доказателства обективирани в Протокол № ППН-01-237#1/21.03.2020 г., е видно, че „О.“ АД е собственик на сайта *****.bg, респективно е администратор относно публикуваните на сайта лични данни, като доказателства в обратна насока не са ангажирани.

Между страните не е спорно, а и от представените доказателства се установи, че на сайта *****.bg е публикувана статия със заглавие „*****“. Статията е публикувана на 03.05.2013 г. и е достъпна на сайта към дата на сезиране на КЗЛД, а и към настоящия момент. В статията се съдържат данни за жалбоподателя в обем две имена, възраст и изображения, както и информация за криминалните му прояви, информация която може безспорно да го индивидуализира, поради което има характера на лични данни за г-н Д.В.

Сайтът, предвид характера и периодичността на публикациите в него, а и предвид начина разпространение и неограничения достъп до него, има характер на електронна медия, а публикуваната информация се използва за журналистически цели, поради което обработването на лични данни, посредством публикуването им в сайта е действие по обработването на лични данни по смисъла на § 1, т. 1 от ПЗР на ЗЗЛД (отм.) и чл. 4, § 2 от Регламент № 2016/679. В тази връзка посредством процесната публикация личните данни на жалбоподателя са обработени в хипотезата на разпространението им до неограничен кръг лица. Безспорно е, че личните данни са публикувани без знанието и съгласието

на лицето, но същото не е релевантно при обработване на лични данни за журналистически цели по аргумент от чл. 4, ал. 2 от ЗЗЛД (отм.), респективно чл. 25з, ал. 1 и ал. 3 от ЗЗЛД.

Съгласно цитираните разпоредби обработването на лични данни за журналистически цели е законосъобразно, когато се извършва за осъществяване свободата на изразяване и правото на информация, при зачитане на неприкосновеността на личния живот. При преценката на баланса между двете права е относим именно принципа на „свеждане на данните до минимум“ - обработваните лични данни следва да са подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват, с конкретния случай за задоволяване на обществен интерес и правото на информация. В тази връзка следва да се отбележи, че правото на защита на личните данни не е абсолютно право, както и правото на свобода на изразяване на мнение и свобода на информация. Правото на защита на личните данни трябва да бъде разглеждано във връзка с функциите му в обществото и в равновесие с останалите основни права, каквото е и свободата на изразяване на мнение и свободата на информация, съгласно принципа на пропорционалност.

В конкретния случай предвид съдържанието на статията и обема от лични данни който е публикуван, криминалното укоримо поведение на жалбоподателя, сериозността и обществената опасност на деянията му и наличието на влезли в сила присъди за престъпления от общ характер, се налага извода за обработване, публикуване и разпространение на личните данни в обществен интерес, който не е отпаднал и към момента на сезиране на КЗЛД, а и към дата на разглеждане на жалбата по същество.

Не може да се сподели виждането на жалбоподателя, че статията не представлява интерес поради обстоятелството, че е публикувана 2013 г. Обществения интерес и правото на информация не са пропорционални на времеви периоди, а на обществени отношения които засягат и правото на обществото да бъде информирано и защитено, като превенция от подобни проявления за бъдеще. На плоскостта на генерална превенция, публикуването на данни за обвиняеми лица следва да се разглежда и като инструмент за постигане на възпитателен ефект на обществото като цяло (Становище НДМСПО-01-502/26.06.2018 г. на КЗЛД). Доколкото в конкретния случай жалбоподателят е участник в наказателен процес – обвиняем, подсъдим и осъден в влязла в сила присъда за тежки престъпления, се налага извода, че общественият интерес за информираност надделява над защитата на неприкосновеността на личността му, като определящи са целите за които са обработени данните, в конкретния случай те безспорно са журналистически.

Понятието „журналистически цели“ не е дефинирано от законодателя, но е подробно разглеждано и тълкувано в съдебната практика. Същественото за журналистическата дейност е събирането, анализирането, интерпретирането и разпространяването чрез средствата за масова информация на актуална и обществено значима информация. Всяка журналистическа дейност е проява на свободата на словото в правовата държава. Ограничаване свободата на изразяване и информация е допустимо само в рамките на необходимото в едно демократично общество съгласно чл. 10, § 2 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи. По своята същност журналистическата дейност изисква разпространяване на информация по въпроси от обществен интерес. Публикуването на информация на интернет страницата на медията представлява нейното публично оповестяване. Публичното разпространяване на информация за тези цели е журналистическа дейност, тъй като самият факт на разпространение е изява на мнение, становище, възглед, преценка на публичната информация и значението ѝ за интересите на обществото. За да се обработва информация за целите на журналистическата дейност, информацията трябва да касае въпроси относно ценности, които с оглед на засегнатите отношения са действително обществено важни, както е в настоящия случай.

Както е посочено и в Становище НДМСПО-01-78/04.02.2019 г. на КЗЛД една от основните функции на наказателната репресия на държавата по отношение на обществото като цяло е именно постигането на генералната превенция, която има предупредително-възпираща и общовъзпитателна

цел – да въздейства върху гражданите да не вършат престъпления. Несъмнено разпространяването на информация, свързана с извършването на престъпления, обуславя журналистическа дейност съгласно изложените по-горе мотиви. Медиите и в частност журналистите са призвани да осигуряват прозрачност и информираност на гражданите, като по този начин способстват за защитата на обществения интерес.

С оглед установеното, обработването на личните данни на г-н Д.В. следва да се разгледа през призмата на обработването за журналистически цели и правото на свобода на изразяване и информация с оглед спецификата на случая. Предвид спецификата на случая се налага извода, че срокът за оповестяване на журналистическа информация, съдържаща лични данни, е съобразен с принципа за „ограничение на съхранението“, прогласен в чл. 5, § 1, б. „д“ от Регламент (ЕС) 2016/679, съгласно който личните данни могат да се съхраняват законосъобразно във форма, която да позволява идентифицирането на субекта на данни за период, който не е по-дълъг от необходимия за целите, за които се обработват същите. Обработването им е необходимо за упражняване на правото на свобода на изразяване и правото на информация и не на последно място за изпълнението на задача от обществен интерес, която обуславя необходимостта от информиране на обществото, както за извършените престъпления, така и за личността на извършителя, предвид неговата завишена обществена опасност. Оповестяването на информация за извършените престъпни деяния от лицето, за което то е осъдено, съдействат от една страна за реализиране на целите на генералната превенция като елемент от наказателната политика на държавата, а от друга страна насърчават гражданите към по-голяма бдителност, за да не се превърнат в жертви на подобен вид престъпления в бъдеще. Обществото трябва да бъде информирано и в частност – предпазено.

Горното се споделя и от практиката на Европейския съд по правата на човека, в частност с решение по делото *AFFAIRE M.L. ET W.W. c. ALLEMAGNE (Requêtes nos 60798/10 et 65599/10)*, с което съдът потвърждава предходната съдебна практика, според която законното право на достъп на обществеността до архивите на електронните медии е защитено от чл. 10 ЕКПЧ и ограниченията на това право трябва да бъдат обосновани от особено наложителни причини. Според Съда широката общественост не само има право да бъде информирана за настоящите събития, но също така има право да бъде информирана за минали събития. Съдът подчертава предимствата на интернет, който дава възможност на обществеността да получи достъп до тази информация и заключава, че мисията на медиите в подпомагането на формирането на общественото мнение включва задължението да се предостави достъп на широката общественост до информация за миналото, съхранявана в архивите им, когато наличието на статиите все още допринася за дебати от обществен интерес, който не е изчезнал в течение на времето. Съдът споделя, че колкото повече случаят надхвърля обикновената престъпност, толкова по-голям е общественият интерес да бъде информиран и отбелязва, че всеки, който наруши закона и навреди на другите, трябва да очаква не само наказателни наказания, но и медийни съобщения за тях.

По горните съображения комисията намира жалбата, в частта касаеща твърдения за неправомерно разпространение на личните данни, за неоснователна.

Жалбата е неоснователна и в останалата ѝ част, касаеща твърдения за непризнане по заявление за заличаване на лични данни.

Не е спорно между страните, че със заявление за заличаване на лични данни с дата 07.02.2019 г. е изискано заличаване/изтриване на личните данни на г-н Д.В. от публикувана на сайта *****.bg статия. Направено е и искане за „сваляне от сайта на посочената публикация“, последното въпрос който не е от компетентността на КЗЛД и приложното поле на ЗЗЛД и ОРЗД, поради което и не следва да бъде коментиран от комисията.

Заявлението е адресирано до ***** и видно от известия за доставяне е изпратено на посочен в Търговския регистър, а и в сайта на дружеството, адрес за кореспонденция. Не е спорно между страните и видно от известие за доставка заявлението е получено от адресата на 07.02.2019 г.

Твърденията за упражнено право на заличаване чрез изпратено на 24.01.2019 г. заявление за заличаване и по електронен път са недоказани, а и некореспондира със събраните по преписката доказателства от които е видно, че заявлението за заличаване носи дата 07.02.2019 г. По преписката са налични данни за изпратено по електронен път от имейл адрес *****@abv.bg до *****@*****.bg съобщение „лицето Д.В. желае да упражни правото си да бъде забравен“. Същото обаче няма белезите за заявление за заличаване, липсват доказателства за получаване на писмото от адресата, а и следва да се отбележи, че не е изпратено на посочен от администратора адрес за контакт с него.

Видно от съдържанието на заявлението от 07.02.2019 г., а и неговото наименование, е че се касае за писмено заявление по чл. 17 от ОРЗД, адресирано до задължено лице – администратор на лични данни. В заявлението са посочени данни индивидуализиращи субекта на данни, описание на искането, посочена е предпочитана форма за получаване на информацията. Заявлението е редовно и получаването му поражда задължения за администратора, до който е отправено и от когото е получено към 07.02.2019, да „предоставя на субекта на данни информацията относно действията предприети във връзка с искането, без ненужно забавяне...“ (чл. 12, ал. 3 от Регламента), респективно „ако администраторът не предприеме действия по искането на субекта на данните, администраторът уведомява субекта на данните без забавяне и най-късно в срок до един месец от получаване на искането за причините да не предприеме съответните действия“ (чл. 12, § 4 от Регламента).

В конкретния случай от събраните по преписката доказателства е видно, че на 06.03.2019 г., в срока по чл. 12, § 4 от ЗЗЛД е постановен отговор - мотивиран отказ за заличаване на личните данни от страна на дружеството, обоснован с обработването им за журналистически цели в контекста на ОРЗД и чл. 25 з от ЗЗЛД. Материалите по преписката свидетелства, че на 06.03.2019 г. отговорът е изпратен на посочените в заявлението физически и електронен адрес, като следва да се отбележи, че писмото изпратено на физическия адрес не е получено от адресата и на 19.03.2019 г. се е върнало в цялост до подателя с отбелязване, че получателя няма право на кореспонденция, обстоятелство, което не може да се вмени в отговорност на дружеството, доколкото адресът е посочен от заявителя.

Изричният отказ е правилен и законосъобразен предвид изложените по-горе съображения за наличие на предпоставките по чл. 17, § 3, букви „а“ и „б“ от ОРЗД, а именно обработването е необходимо за упражняване на правото на информация и изпълнение на задача от обществен интерес, и постановено в този смисъл Становище НДМСПО-01-78/2019 г. на КЗЛД. Същият удовлетворява изискванията на чл. 12, § 4 от ОРЗД – изготвен в законоустановения срок, с изложени аргументи за причините мотивирали администратора да не предприеме исканите действия по заличаване и съдържащ информация за възможността за сезиране на КЗЛД като компетентен надзорен орган с посочване на адреса на органа.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба ППН-01-237/05.03.2019 г., като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-284/2019 г.
София, 19.11.2020 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 28.08.2020 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента/ОПЗД), разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-284/20.03.2019 г., подадена от Д.В.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Д.В., чрез адвокат от ВАК, с предмет неправомерно разпространяване на лични данни – имена и изображение, посредством публикувани на сайта *****.bg. Предмет на жалбата е и непроизнасяне по заявление за заличаване на личните данни публикувани в процесните статии, достъпни на сайта. Твърди се, че „всички публикации са стари - от 2014 г. и 2017 г.“ и не представляват обществен интерес, а приложените към тях снимки – изображения на Д.В. са публикувани без негово знание и „изрично“ писмено съгласие и „въпреки неговото изрично противопоставяне“ и възражение. Моли за проверка по случая и заличаване на личните данни на жалбоподателя в посочените публикации.

Към жалбата са приложени: адвокатско пълномощно и разпечатка на съдържанието на изпратен имейл на 28.10.2018 г., 18.11.2018 г. и 02.02.2019 г.

В условията на служебно начало са направени екранни разпечатки, обективирани в протокол ППН-01-284#3/10.06.2020 г., на процесните статии публикувани на сайта *****.bg.

С оглед застъпените в административния процес принципи на равенство на страните и истинност, „П.“ ЕООД е информирано за образуването по случая административно производство, указана му е възможността да ангажира писмено становище по изложените в жалбата твърдения и да представи относими доказателства.

От дружеството е изразено лаконично становище за неоснователност на жалбата, изложени са твърдения за законосъобразност на обработването на личните данни на г-н Д.В. с оглед правото на информация и надделяващия обществен интерес. Не е ангажирано становище относно твърдения за непроизнасяне по заявлението за заличаване на лични данни.

В хода на производството от процесуалният представител на жалбоподателя е направено искане за спиране на производството до произнасяне на съда по законосъобразността на изразено от КЗЛД становище НДМСПО-01-7/2019 г., последното оспорено от г-н Д.В.

Служебно известно на КЗЛД е, че с определение № ****. по адм. дело *** на АССГ, оставено в сила с Определение № ***** на ВАС, жалбата на г-н Д.В. срещу процесното становище е оставена без разглеждане с мотиви, че „оспорения акт не притежава характера и белезите на административен акт, доколкото в него не се съдържа властническо волеизявление и съответно не засяга пряко и непосредствено права и интереси на жалбоподателя“.

Предвид събраните по преписката доказателства с решение от проведено на 11.06.2020 г. заседание на КЗЛД жалбата е приета за редовна и допустима - съдържа задължително изискуемите реквизити: данни за жалбоподателя, подпис и дата, посочени са естеството на искането, дата на узнаване на нарушението и ответна страна.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от физическо лице с правен интерес срещу

надлежна страна администратор на лични данни по смисъл чл. 4, ал. 7 от регламента, каквото качество притежава „П.“ ЕООД, администратор на лични данни по смисъл чл. 4, ал. 7 от регламента, относно публикувана на сайта *****.bg информация имаща характер на лични данни. Сезиран е компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от регламента предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

По изложените съображения и предвид липсата на отрицателните предпоставки посочени в чл. 27, ал. 2 от АПК, жалбата е приета за допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Д.В. и ответна страна – „П.“ ЕООД. Насрочено е открито заседание за разглеждане на жалбата по същество на 24.07.2020 г., същото отложено за 28.08.2020 г. от 11:00 часа, обстоятелства за които страните са редовно уведомени, като им е указана възможността да се запознаят със събраните по преписката доказателства и разпределянето на доказателствената тежест в процеса.

На жалбоподателя е изпратено заверено копие на изразеното от дружеството становище за запознаване, с указания за правната възможност да сочи нови доказателства в подкрепа на твърденията си. Такива не са представени, като с писмо подадено по електронен път на 22.07.2020 г. г-н Д.В. изрично посочва, че няма да сочи нови доказателства и моли за разглеждане на жалбата без негово или на негов представител присъствие в насроченото за 28.08.2020 г. открито заседание.

От ответната страна е изискано заверено копие на полученото от дружеството заявление за изтриване на лични данни, респективно отговора на „П.“ ЕООД и доказателства за дата и начина на връчването му на лицето, но такива не са ангажирани.

На проведено на 28.08.2020 г. открито заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Страните - редовно уведомени, не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните доказателства и наведените от страните твърдения, комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-284/20.03.2019 г. за частично основателна.

Не е спорно между страните, а и е служебно известно на КЗЛД, че „П.“ ЕООД е собственик на сайта *****.bg, респективно е администратор относно публикуваните на сайта лични данни, като доказателства в обратна насока не са ангажирани, такива не се и твърдят.

От събраните доказателства се установи, че процесните статии са публикувани на 14.10.2015 г., 07.02.2014 г., 06.02.2014 г., 20.12.2016 г., 05.10.2015 г., и са достъпни на сайта към дата на сезиране на КЗЛД, а и към настоящия момент. В статиите се съдържат данни за жалбоподателя в обем две имена, възраст и изображения, както и информация за криминалните му прояви и постановени осъдителни присъди за престъпления против личността, информация която може безспорно да го индивидуализира, поради което има характера на лични данни за г-н Д.В.

Сайтът, предвид характера и периодичността на публикациите в него, а и предвид начина на разпространение и неограничения достъп до него, има характер на електронна медия. Публикуваната информация се използва за журналистически цели, поради което обработването на лични данни, посредством публикуването им в сайта е действие по обработването на лични данни по смисъла на § 1, т. 1 от ПЗР на ЗЗЛД (отм.) и чл. 4, § 2 от Регламент № 2016/679. В тази връзка посредством процесната публикация личните данни на жалбоподателя са обработени в хипотезата на разпространението им

до неограничен кръг лица. Безспорно е, че личните данни са публикувани без знанието и съгласието на лицето, но същото не е релевантно при обработване на лични данни за журналистически цели по аргумент от чл. 4, ал. 2 от ЗЗЛД (отм.), респективно чл. 25з, ал. 1 и ал. 3 от ЗЗЛД.

Съгласно цитираните разпоредби обработването на лични данни за журналистически цели е законосъобразно, когато се извършва за осъществяване свободата на изразяване и правото на информация, при зачитане на неприкосновеността на личния живот. При преценката на баланса между двете права е относим именно принципа на „свеждане на данните до минимум“ - обработваните лични данни следва да са подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват, с конкретния случай за задоволяване на обществен интерес и правото на информация. В тази връзка следва да се отбележи, че правото на защита на личните данни не е абсолютно право, както и правото на свобода на изразяване на мнение и свобода на информация. Правото на защита на личните данни трябва да бъде разглеждано във връзка с функциите му в обществото и в равновесие с останалите основни права, каквото е и свободата на изразяване на мнение и свободата на информация, съгласно принципа на пропорционалност.

В конкретния случай предвид съдържанието на статиите и обема от лични данни който е публикуван, криминалното укоримо поведение на жалбоподателя, сериозността и обществената опасност на деянията му и наличието на влезли в сила присъди за престъпления против личността, се налага извода за обработване, публикуване и разпространение на личните данни в обществен интерес, който не е отпаднал и към момента на сезиране на КЗЛД, а и към настоящия момент.

Не може да се сподели виждането на жалбоподателя, че статиите не представляват интерес поради обстоятелството, че са публикувани 2014 и 2015 г. Обществения интерес и правото на информация не са пропорционални на времеви периоди, а на обществени отношения които засягат и правото на обществото да бъде информирано и защитено, като превенция от подобни проявления за в бъдеще. На плоскостта на генерална превенция, публикуването на данни за обвиняеми лица следва да се разглежда и като инструмент за постигане на възпитателен ефект на обществото като цяло (Становище НДМСПО-01-502/26.06.2018 г. на КЗЛД). Доколкото в конкретния случай жалбоподателят е участник в наказателен процес – обвиняем, подсъдим и осъден в влязла в сила присъда за тежки престъпления, се налага извода, обществения интерес за информираност надделява над защитата на неприкосновеността на личността му, като определящи са целите за които са обработени данните. В конкретния случай те безспорно са обработени за журналистически цели.

Понятието „журналистически цели“ не е дефинирано от законодателя, но е подробно разглеждано и тълкувано в съдебната практика. Същественото за журналистическата дейност е събирането, анализирането, интерпретирането и разпространяването чрез средствата за масова информация на актуална и обществено значима информация. Всяка журналистическа дейност е проява на свободата на словото в правовата държава. Ограничаване свободата на изразяване и информация е допустимо само в рамките на необходимото в едно демократично общество съгласно чл. 10, § 2 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи. По своята същност журналистическата дейност изисква разпространяване на информация по въпроси от обществен интерес. Публикуването на информация на интернет страницата на медията представлява публично оповестяване. Публичното разпространяване на информация за тези цели е журналистическа дейност, тъй като самият факт на разпространение е изява на мнение, становище, възглед, преценка на публичната информация и значението ѝ за интересите на обществото. За да се обработва информация за целите на журналистическата дейност, информацията трябва да касае въпроси относно ценности, които с оглед на засегнатите отношения са действително обществено важни, както е в настоящия случай.

Както е посочено и в Становище НДМСПО-01-78/04.02.2019 г. на КЗЛД една от основните функции на наказателната репресия на държавата по отношение на обществото като цяло е именно постигането на генералната превенция, която има предупредително-възпираща и общовъзпитателна

цел – да въздейства върху гражданите да не вършат престъпления. Несъмнено разпространяването на информация, свързана с извършването на престъпления, обуславя журналистическа дейност съгласно изложените по-горе мотиви. Медиите и в частност журналистите са призвани да осигуряват прозрачност и информираност на гражданите, като по този начин способстват за защитата на обществен интерес. С оглед установеното, обработването на личните данни на г-н Д.В. следва да се разгледа през призмата на обработването за журналистически цели и правото на свобода на изразяване и информация с оглед спецификата на случая. Предвид спецификата на случая се налага извода, че срокът за оповестяване на журналистическа информация, съдържаща лични данни, е съобразен с принципа за „ограничение на съхранението“, прогласен в чл. 5, § 1, б. „д“ от Регламент (ЕС) 2016/679, съгласно който личните данни могат да се съхраняват законосъобразно във форма, която да позволява идентифицирането на субекта на данни за период, който не е по-дълъг от необходимия за целите, за които се обработват същите. Обработването им е необходимо за упражняване на правото на свобода на изразяване и правото на информация и не на последно място за изпълнението на задача от обществен интерес, която обуславя необходимостта от информиране на обществото, както за извършените престъпления, така и за личността на извършителя, предвид неговата завишена обществена опасност. Оповестяването на информация за извършените престъпни деяния от лицето, за което то е осъдено, съдействат от една страна за реализиране на целите на генералната превенция като елемент от наказателната политика на държавата, а от друга страна насърчават гражданите към по-голяма бдителност, за да не се превърнат в жертви на подобен вид престъпления в бъдеще. Обществото трябва да бъде информирано и в частност – предпазено.

Горното се споделя и от практиката на Европейския съд по правата на човека, в частност с решение по делото *AFFAIRE M.L. ET W.W. c. ALLEMAGNE (Requêtes nos 60798/10 et 65599/10)*, съдът потвърждава предходната съдебна практика, според която законното право на достъп на обществеността до архивите на електронните медии е защитено от чл. 10 ЕКПЧ и ограниченията на това право трябва да бъдат обосновани от особено наложителни причини. Според Съда широката общественост не само има право да бъде информирана за настоящите събития, но също така има право да бъде информирана за минали събития. Съдът подчертава предимствата на интернет, който дава възможност на обществеността да получи достъп до тази информация и прави извода, че мисията на медиите е в подпомагането на формирането на общественото мнение и включва задължението да се предостави достъп на широката общественост до информация за миналото, съхранявана в архивите им, когато наличието на статиите все още допринася за дебати от обществен интерес, който не е изчезнал в течение на времето. Съдът споделя, че колкото повече случаят надхвърля обикновената престъпност, толкова по-голям е общественият интерес да бъде информиран и отбелязва, че всеки, който наруши закона и навреди на другите, трябва да очаква не само наказателни наказания, но и медийни съобщения за тях.

По горните съображения комисията намира жалбата, в частта касаеща твърдения за неправомерно разпространение на личните данни, за неоснователна.

Жалбата е основателна, в останалата ѝ част, касаеща твърдения за непроизнасяне по заявление за заличаване на лични данни.

Не е спорно между страните, че със заявление за заличаване на лични данни с дата 07.03.2019 г. е изискано заличаване/изтриване на личните данни на г-н Д.В. от публикуваните на сайта *****.bg статии. Направено е и искане за „сваляне от сайта на посочените публикации“, последното въпрос който не е от компетентността на КЗЛД и приложното поле на ЗЗЛД и ОРЗД, поради което и не следва да бъде коментиран от комисията. Заявлението е адресирано до „П.“ ЕООД - администратора на сайта, изпратено на посочен в търговския регистър адрес за кореспонденция и видно от известие за доставка е получено на 11.03.2019 г. Следва да се отбележи, че твърденията за упражнено право на заличаване и по електронен път, посредством изпратени по електронен път молби на 28.10.2018 г., 18.11.2018 г. и 02.02.2019 г. са недоказани, доколкото жалбоподателя не ангажира доказателства за получаването им.

По преписката липсват доказателства, а и твърдения от страна на „П.“ ЕООД, за изричен и мотивиран отказ на дружеството да изпълни исканията на субекта на данни обективирани в заявлението от 07.03.2019 г. Може да се приеме обаче, че е налице мълчалив отказ, предвид пасивното поведение от страна на дружеството по заявлението за заличаване на личните данни в процесните публикации и липсата на предприети в тази насока действия, за което свидетелства изразеното от администратора писменото становище и обстоятелството, че данните, в посочения в жалбата обем и вид, продължават да са достъпни на сайта в процесните публикации.

Видно от съдържанието на заявлението с дата 07.03.2019 г., а и неговото наименование, е че се касае за писмено заявление по чл. 17 от ОРЗД, адресирано до задължено лице – администратор на лични данни. В заявлението са посочени данни индивидуализиращи субекта на данни, описание на искането, посочена е предпочитана форма за получаване на информацията. Заявлението е редовно и получаването му поражда задължения за администратора, до който е отправено и от когото е получено към 11.03.2019, да „предоставя на субекта на данни информация относно действията предприети във връзка с искането, без ненужно забавяне...“ (чл. 12, § 3 от Регламента), респективно „ако администраторът не предприеме действия по искането на субекта на данните, администраторът уведомява субекта на данните без забавяне и най-късно в срок до един месец от получаване на искането за причините да не предприеме съответните действия“ (чл. 12, § 4 от Регламента).

В конкретния случай и въпреки надлежно сезиране и упражнено право на заличаване, администраторът не е изпълнил задължението си по чл. 12, § 4 от Регламента, в условията на отказ да предприеме действия по искането на субекта на данни, в случая да заличи съдържащите се в публикациите лични данни, да уведоми подателя за причините за отказа в указания срок. Пасивното поведение на дружеството свидетелства за отказа му да предприеме исканите от субекта действия, но не и на задължението му да мотивира същия, задължение което има по силата на Регламент ЕС 2016/679. Обстоятелството, че данните са обработени за журналистически цели, от медия, която е адресата на заявлението, не освобождава последната, в качеството ѝ на администратор на лични данни, от вмененото ѝ с разпоредбата задължение доколкото не са налице изключенията на чл. 25з, ал. 5 от ЗЗЛД.

Обстоятелството, че мълчаливия отказ е правилен и законосъобразен предвид изложените по-горе съображения за наличие на предпоставките по чл. 17, § 3, букви „а“ и „б“ от ОРЗД, а именно обработването е необходимо за упражняване на правото на информация и изпълнение на задача от обществен интерес, и постановено в този смисъл Становище НДМСПО-01-78/2019 г. на КЗЛД, не променя задължението на администратора да уведоми субекта на данните, без забавяне и най-късно в срок до един месец от получаване на искането, за причините да не предприеме съответните действия (чл. 12, § 4 от Регламента).

Предвид констатираното нарушение комисията счита, че упражняването на правомощие различно от това по чл. 58, § 2, буква „и“ от ОРЗД – налагане на санкция, би било необосновано, доколкото нарушението не касае операция по обработване на личните данни или нарушение на сигурността на данните, а предвид законосъобразността на мълчаливия отказ разпореждания по смисъла на чл. 58, § 2, буква „в“ и „ж“ биха били неоснователни. Наличието на множество смекчаващи обстоятелства - нарушението е първо за администратора на лични данни; касае се за нарушение на правата на едно физическо лице; за жалбоподателя не са настъпили вреди, обосновават налагането на санкция в размер около минимума предвиден в ОРЗД.

По изложените съображения и с оглед принципа на пропорционалност между тежестта на нарушението и размера на наказанието, комисията намира, че наложената имуществена санкция следва да е в размер на 100 лв. (сто лева), като счита, че упражненото правомощие по вид и размер безспорно отговаря на търсените от ЗЗЛД и Регламент ЕС 2016/679 ефективност и възпиращ ефект.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Остава без уважение, като неоснователна, жалба № ППН-01-284/20.03.2019 г. подадена от Д.В. срещу „П.“ ЕООД, в частта касаеща твърдения за неправомерно разпространяване на лични данни.

2. Приема жалбата за основателна, в частта касаеща упражнено право на заличаване на лични данни и на основание чл. 58, § 2, буква „и“ във връзка с чл. 83, § 5, буква „б“ от Регламент ЕС 2016/679 налага на „П.“ ЕООД имуществена санкция в размер на 100 лв. (сто лева) за нарушение на чл. 12, § 4 от Регламент ЕС 2016/679.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание следва да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ, IBAN: BG18BNBG96613000158601, BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-267/2020 г.

София, 19.11.2020 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 30.09.2020 г., на основание на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента), разгледа по същество жалба № ППН-01-267/13.09.2020 г. подадена от Т.Х.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с подадена от Т.Х. жалба с изложени твърдения за неправомерно обработване на личните ѝ данни посредством разпространението им чрез телевизионното предаване, същото достъпно на електронен адрес в платформата youtube.com.

Жалбоподателката информира, че по време на интервю в ефир, „за доста продължителен период“ са показани нейни лични данни, в това число единен граждански номер.

Към жалбата не са приложени доказателства, същата е адресира и до съответната *електронна медия (Е.М.)* и Съвета за електронни медии.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, на 28.04.2020 г. е направена екранна разпечатка на съдържанието на посочения в жалбата електронен адрес, обективирана в протокол ППН-01-267#1/28.04.2020 г.

От Съвета за електронни медии е изискана информация за извършената по случая проверка, предвид обстоятелството, че жалбата е адресирана и до този орган.

В отговор от СЕМ прилагат запис на процесното предаване, излъчено от доставчика на медийна услуга, с уточнението, че предоставения запис се различава от архивния запис на предаването, наличен на сайта на Е.М., в който единният граждански номер на г-жа Т.Х. е заличен с телевизионна маска, като в края на разговора със събеседника се виждат за кратко само част от цифрите. Сочат, че в оригиналния запис от ефирното излъчване единният граждански номер се вижда изцяло и престоява на екран почти минута.

В тази връзка и в съответствие с принципите на равенство на страните в административното производство и истинност, Е.М. е уведомен за образуваното производство, указана му е възможността да ангажира писмено становище по изложените в жалбата твърдения и да представи относими доказателства относно законосъобразното обработване на лични данни на жалбоподателката.

В писмен отговор ППН-01-267#5/01.06.2020 г., с приложения към него относими доказателства, от дружеството не оспорват изложените в жалбата твърдения. Сочат, че по случая е извършена вътрешна проверка, репортажът е бил незабавно свален и направен недостъпен за зрители на Е.М. по всички канали на разпространение, включително и YouTube. Информират за внедрени и използвани от дружеството програмни продукти, в случая Fast blur на софтуер за обработка Adobe Premiere Pro, за автоматично заличаване на част от кадри с т. нар „маска“. Допълват, че излъчването в ефир на ЕГН на жалбоподателката е в резултат на човешка грешка при използване на продукта, за която монтажиста е санкциониран по реда на Кодекса на труда.

На проведено на 26.08.2020 г. заседание на КЗЛД жалбата е приета за редовна и допустима - съдържа задължително изискуеми реквизити, подадена е в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, от физическо лице с правен интерес, срещу надлежна страна администратор на лични данни по смисъл чл. 4, ал. 7 от Регламента. Сезиран е компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от регламента предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции. Не са налице отрицателните предпоставки посочени в чл. 27, ал. 2 от АПК.

Като страни в производството са конституирани: жалбоподател – Т.Х. и ответна страна – Е.М., администратор на лични данни по смисъл чл. 4, ал. 7 от Регламента, доставчик на медийната услуга телевизия. Насрочено е открито заседание за разглеждане по същество на 30.09.2020 г. за което страните са редовно уведомени.

С оглед изясняване на случая от фактическа страна и съобразно разпределянето на доказателствената тежест в процеса от ответната страна са изискани: заверено копие на въведени от дружеството технически и организационни мерки относно обработването на лични данни, в частност такива свързани с използването на програмни продукти за автоматично заличаване на кадри съдържащи лични данни; резултатите от извършената по случая проверка; данни за конкретната дата на която твърдяното нарушение е преустановено; информацията за дата на която ЕГН на жалбоподателката е заличено от каналите за разпространение на предаването, както и вътрешни правила и/или процедури относно разпространението на предаването в YouTube.

В последователни отговори ППН-01-267#11/23.09.2020 г. и ППН-01-267#12/24.09.2020 г. от дружеството информират, че на 10.04.2020 г. лицето отговарящо за защита на личните, данни обработвани от администратора, е сигнализирано за процесното нарушение – нерегламентирано излъчване на лични данни – ЕГН на жалбоподателката, като същия ден е получена и жалба от г-жа Т.Х. с идентичен предмет. Информират, че възложена и извършена незабавна проверка е установила, че ЕГН на жалбоподателката е излъчено е ефира на медията и конкретното предаване във времеви интервал от 40 секунди. Още същия ден въпросният материал е свален от каналите на излъчване на предаването, включително YouTube и е коригиран. Уточняват, че предаването е излъчено телевизионно във вида, съдържащ лични данни – ЕГН на г-жа Т.Х. само еднократно, на 01.04.2020 г. Информират за въведени от администратора Технически и организационни мерки за обработване на лични данни и План за действие в случай на нарушение на сигурността на данните, копие от който прилагат, ведно с Инструктаж от 11.04.2020 г. за обработка на аудио-визуални материали с цел предотвратяване на нерегламентираното излъчване на лични данни в ефира на телевизионните програми на Е.М.

По отношение на разпространението на предаването в YouTube сочат, че „излъчването на предаването на 01.04.2020 г., става едновременно в канала YouTube, като в следствие то остава в същия, като достъпно за потребителите“, съобразно общите правила и условия на канала. Уточняват, че „администрирането на процеса по качване на съдържание и респективно корекция на същото се извършва от администратора Е.М.

На проведено на 30.09.2020 г. заседание на комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателката – редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

Ответната страна – редовно уведомена, представлява се от адвокат Н. и П.С., с представени в заседанието пълномощни. Процесуалните представители декларират, че са запознати във събраните по преписката материали, не сочат нови доказателства, нямат искания по доказателствата. Твърдят, че показания в ефир документ, съдържащ лични данни на жалбоподателката, е част от публичен регистър, предвид което съдържащите се в него лични данни са общодостъпни. Сочат, че администраторът е действал добросъвестно и след констатиране на допуснатата техническа грешка е предприел незабавни мерки за отстраняване на нарушението, като в следствие е въвел допълнителни организационни мерки свързани с предварителен контрол относно представените на медията материали, излъчвани в ефир.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти и предвид събраните доказателства и наведените твърдения, комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-267/13.04.2020 г. е основателна.

Предмет на жалбата е неправомерно обработване – разпространение на лични данни – единен граждански номер на жалбоподателката посредством излъчването му в телевизионно предаване.

Между страните няма спор по фактите. Ноторно е, че Е.М. е доставчик на медийни услуги – телевизионна програма. Видно от справка в Публичния регистър към СЕМ е издадено Удостоверението за регистрация на услугата с начална дата на разпространение 01.11.2001 г. и обхват – национален. Не е спорно също, че в ефира на медията на 01.04.2020 г. е излъчено телевизионно предаване, същото едновременно излъчвано и в YouTube канала на предаването, където в следствие и достъпно за потребителите на платформата на адрес ***1. Архивен запис на предаването е достъпен и на сайта на медията на адрес ***2.

Не е спорно и видно от представения от СЕМ запис на предаването излъчено в ефира на медията е, че в рамките на същото, във времеви интервал от около минута, в ефир е показан документ съдържащ лични данни на жалбоподателката е обем три имена, единния граждански номер и заемана длъжност. Документът е предоставен от гост в предаването, като между страните не е спорно, че личните данни

на жалбоподателката са обработени, разпространени до неограничен кръг от лица, чрез показването им в ефира на медията без нейно знание и съгласие. Следва да се отбележи, че информацията за имената и заеманата от г-жа Т.Х. длъжност е общоизвестна, поради което и разпространението ѝ не е предмет на жалбата. Предмет на жалбата е разпространение на лични данни – единен граждански номер на жалбоподателката посредством излъчването му в телевизионно предаване, факт който е безспорен.

Обработването е незаконосъобразно, като този извод не се променя от обстоятелството, че се касае за обработване на ЕГН-то от медия в рамките на журналистическа дейност, осъществяване на свобода на изразяване и право на информация, доколкото не е съобразено зачитането на неприкосновеността на личния живот на лицето и доколкото ЕГН-то на лицето е неотнормимо към дебата в предаването касаещ иновации при лечение на пандемията от COVID-19.

Нарушението е извършено еднократно на 01.04.2020 г. по отношение на показване на данните/ЕГН-то в ефира на медията. Предаването обаче е излъчено едновременно и в канала YouTube, като в следствие то остава в същия, като достъпно за потребителите на платформата, във видът, в който е излъчено. В тази връзка се налага изводът, че нарушението е продължавано по отношение на разпространението на личните данни посредством платформата You Tube, в периода 01.04 -10.04.2020 г., когато материалът е свален и коригиран.

Събраните по преписката доказателства и твърденията на страните свидетелстват, че администратор на лични данни, съдържащи се в излъченото в ефира на медията предаване и достъпното посредством платформата You Tube, е Е.М. – дружество определя целите и средствата за обработване на данните, а по отношение на платформата е отговорно за процеса по качване на съдържание и респективно корекция на същото. За последното свидетелстват и взетите в следствие мерки за преустановяване на нарушението, извършената вътрешна проверка и проведен Инструктаж от 11.04.2020 г. за обработка на аудио-визуални материали с цел предотвратяване на нерегламентираното излъчване на лични данни в ефира на телевизионните програми на Е.М.

Видно от представените доказателства администраторът им разписана политика за поверителност, приета май 2018, допълнена на 22.05.2020 г. в отделен документ Технически и организационни мерки за обработване на лични данни и План за действие в случай на нарушение на сигурността на данните от 15.05.2018 г. подробно е разписан механизма на работа с документи съдържащи лични данни относно излъчването им в телевизионен ефир. В т. 3 от същите е посочено, че „с цел недопускане на излъчване на лични данни в предавания, излъчвани на запис, следва да се осигури обучения на всички оператори, работещи в телевизията за работа с програмнен продукт Adobe Premier Pro. Преди излъчването на всяко предаване същото да се преглежда от дежурния видеомонтажист с цел недопускане на нарушение на ЗЗЛД. При наличие на лични данни в предаването да се използва горепосочения програмнен продукт и ефекта Fast Blur за заличаване на съответните лични данни чрез тяхното замъгляване.“

В случая обаче указанията на администратора не са изпълнени, допусната е грешка, за която и ответната страна признава, при работа с внедрени и използвани от дружеството програмни продукти, в случая Fast blur на софтуер за обработка Adobe Premiere Pro, за автоматично заличаване на част от кадри с т. нар „маска“, в резултат на което личните ЕГН-то на лицето не е заличено от документа показан в ефира на предаването. Монтажиста е санкциониран по реда на Кодекса на труда със „Забележка“, видно от Заповед № 01-10/10.04.2020 г., на 10.04.2020 г. нарушението е преустановено, проведен е и допълнителен инструктаж на 11.04.2020 г. Предприетите от дружеството действия в тази насока обаче не санират нарушението, доколкото същото е резултатно, а администраторът е следвало да предприеме стъпки всяко физическо лице действащо по негово ръководство, което има достъп до лични данни да ги обработва само по начин указан от администратора – чл. 32, § 4 от ОРЗД.

Факт е, че дружеството преди констатиране на нарушението е разписало процедура относно обработване на лични данни, въведени са и технически мерки за тяхната защита, като в следствие е проведен и допълнителен инструктаж, същите обаче са явно недостатъчни от организационна гледна

точка на превантивен и текущ контрол, като следва да се отбележи, че липсват протоколи за приемане и проверка на предоставените за излъчване материали съдържащи лични данни, липсват разработени и внедрени формуляри или чек лист по отношение на необходимите и задължителни действия по проверка на съдържанието на материалите и привеждането на съдържанието им, излъчено в ефир, в съответствие е нормативната база за защита на личните данни.

Предвид събраните по преписката материали и с оглед характера на нарушението, неговата продължителност, вида на обработваните лични данни, предприетите от дружеството мерки за преустановяване на нарушението, съдействието на КЗЛД при изясняване на случая и не на последното място обстоятелството, че нарушението е първо за администратора, както и предвид дейността му, комисията счита за целесъобразно издаването на разпореждане по чл. 58, § 2, буква „г“ от ОРЗД, като намира, че налагането на имуществена санкция за констатираното нарушение би била прекомерна и в нарушение на принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК съгласно който „когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани, се прилагат онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постигне целта на закона“. Счита, че упражненото корективно правомощие отговаря на търсените от КЗЛД и Регламент 2016/679 ефективност и възпиращ ефект, като в същото време не нарушава принципа на пропорционалност и изискването за съразмерност.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от КЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба № ППН-01-267/13.04.2020 г., подадена от Т.Х. срещу *електронна медия*, за основателна.

2. На основание чл. 58, § 2, буква „г“ от Регламент ЕС 2016/679 и за нарушение на чл. 32, § 4, от регламента издава разпореждане на *електронната медия* да съобрази операциите по обработване на личните данни с разпоредбите на ОРЗД, като предприеме и разпише допълнителни мерки и стъпки по текущ, предварителен и последващ контрол относно обработка на аудио-визуални материали, включително чрез въвеждане на протоколи за действия и отчетност при проверка на съдържанието им, с цел предотвратяване на нерегламентираното излъчване на лични данни в ефира на телевизионните програми на *електронната медия* и в платформата You Tube.

3. Срок за изпълнение на разпореждането – три месеца от влизане на решението в сила, след което да уведоми комисията за изпълнението, като представи съответните доказателства.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-526/2019
София, 17.11.2020 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов и Мария Матева, на редовно заседание, проведено на 09.09.2020 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679 разгледа по основателност жалба рег. № ППН-01-526/06.06.2019 г., подадена от Р.Я. срещу „К.И.” ЕАД (накратко по-надолу К.И.).

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Процесуалният представител на жалбоподателя посочва, че доверителят му никога не е имал договорни отношения с К.И. Такива е имала неговата съпруга А.Я. и то преди сключването на брак помежду им.

Въпреки това, г-н Р.Я. е получавал многократно обаждания от страна на служители на дружеството, в които са отправени искания старите задължения на настоящата му съпруга да бъдат погасени от него. Предвид това може да се направи извод, че кредиторът е разполагал със следната информация, представляващи лични данни на г-н Р.Я. – три имена, семейно положение и телефонен номер.

С оглед преустановяване на неправомерното обработване на лични данни на г-н Р.Я., чрез електронната поща на адв. Т. на 15.02.2019 г. е отправена молба до К.И. за преустановяване на всякакви обаждания от страна на кредитора към телефона на жалбоподателя.

Независимо от отправената молба, на 03.04.2019 г. г-н Р.Я. получил ново съобщение, с което е уведомен от К.И., че има непогасено задължение към тях, което трябва да плати или да се обади на посочен номер. Предвид това е отправена нова молба до кредитора на г-жа Р.Я., с която отново е посискано преустановяване на всякакви опити занапред за контакт с г-н Р.Я. В резултат на това е получено съобщение от служител на К.И., с което е признато, че телефонът е бил записан в системата на кредитора.

С жалбата се иска да бъде направена проверка и да бъде указано на К.И. да изтрие всички лични данни на жалбоподателя и на администратора да бъде наложена имуществена санкция по преценка на КЗЛД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и в изпълнение на чл. 26 АПК, за започване на производството е уведомено лицето, срещу което е насочена жалбата. Предоставена е възможността по чл. 34, ал. 3 АПК за изразяване на становище с относими доказателства по предявените в жалбата твърдения. В Комисията постъпи отговор за неоснователност на жалбата.

От фактическа страна се посочва, че К.И. е придобило от финансова институция вземане към лицето А.М. (с нова фамилия Я.).

При придобиване на вземането цедентът е предоставил следните номера за връзка с длъжника: ***, *****, като е установено, че първият номер се ползва от трето лице, нямащо връзка с длъжника, а вторият е набиран многократно, но същият е постоянно изключен. В началото на август 2018 г. от ***** е върнато обаждане от г-жа Р.Я. По-късно същия месец служители на дружеството се опитали да се свържат с г-жа Р.Я. на въпросния телефонен номер, но на него отговаряло лице, представящо се за неин съпруг, с когото се уговорили да предаде на съпругата си да им се обади. По-късно същия ден от този номер се обадила г-жа Р.Я. и коментирали задължението, както и образуваното изпълнително дело. В края на август служител на дружеството отново позвънил на номера. Вдигнала директно г-жа Р.Я. и отново се коментирало задължението. По никакъв начин в хода

на разговора не е споменала, че въпросният телефонен номер, от който тя самата е осъществявала контакт с дружеството, не е неин.

На 12.02.2019 г. със служители на дружеството се свързал адв. Т., представяйки се за пълномощник на длъжника. Впоследствие на 15.02.2019 г. е получен имейл от адв. Т., към който е приложено пълномощно.

На 03.04.2019 г. на номер ***** е изпратен напомнителен SMS за наличие на задължение към К.И. От текста на съобщението е видно, че същото не е адресирано до г-н Р.Я., като това е напълно нормално предвид факта, че името му или каквито и да било негови други данни не фигурират в регистрите с база данни на администратора. Още същия ден е получен имейл от адв. Т. за преустановяване на всякакви опити занапред за контакт с жалбоподателя. В отговор е изпратен имейл на 05.04.2019 г., с който се информира, че посоченият телефонен номер е официално заличен от системата на дружеството.

От този момент телефонен номер ***** е заличен от регистрите и базите данни на К.И. и оттам-насетне не са правени опити за контакт с длъжника чрез него.

От правна страна се посочва, че не са обработени данни, които да идентифицират жалбоподателя, а само телефонен номер, който е фигурирал като телефон за контакт с А.Я., в качеството ѝ на длъжник. За първи път името на г-н Р.Я. става известно на дружеството при споменаването му от адв. Т. в описаната кореспонденция.

В посочения имейл от 03.04.2019 г. адв. Т. е приложил писмо от А.Я., но не и от Р.Я. Следователно въпросният имейл не може да бъде възприеман за заявление за упражняване на правата на субекта по смисъла на чл. 37б от ЗЗЛД. Въпреки това, въпросният телефон веднага е заличен от регистрите на дружеството.

В отговор на становището на К.И. процесуалният представител на жалбоподателя прави искане за събиране на допълнително доказателства относно: откъде разполага дружеството с телефонния номер, записи на проведени с този номер разговори, справки за изпратени съобщения, информация дали по изпълнителното дело е правена справка в ЕСГРАОН и дружеството имало ли е достъп до изпълнителното дело.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Разглежданата жалба е съобразена с изискванията за редовност по чл. 29 от АПК, чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД и по чл. 30, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА, в редакцията му ДВ бр. 10 от 2016 г.) – налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от субект на данни с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за нарушаване на права по Регламент 2016/679 или ЗЗЛД. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисията за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е“ от Регламент 2016/679 разглежда жалби, подадени от субекти на данни. Налице са предпоставките за допустимост и по чл. 27, ал. 2 от АПК.

На проведено на 01.07.2020 г. заседание на Комисията жалбата е обявена за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Р.Я. и ответна страна – „К.И.“ ЕАД. Страните са редовно уведомени за насроченото за 09.09.2020 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество.

С оглед изясняване на случая от фактическа и правна страна, от К.И. е изискано да представи всички записи на разговори с номер *****. В отговор от дружеството посочват, че не записват проведените телефонни разговори с клиентите си. Практиката е резюме от проведените разговори да се регистрира и съхранява в информационната оперативна система Factory, в която всеки отделен

договор за кредит фигурира като самостоятелен случай, по който в хронологичен ред се описват извършените действия по обработката му – изпращане на кореспонденция и осъществяване на телефонни разговори. Справка за телефонния номер е приложена към отговора.

На проведеното заседание за разглеждане на жалбата по същество жалбоподателят не се явява, не се представлява.

Ответната страна се представлява от надлежно упълномощен представител. Заявява, че за телефонния номер, на който лицето твърди, че е било търсено, по никакъв начин не е било сведено до знанието на администратора, че принадлежи на Р.Я. Въпреки липсата на доказателства, дружеството доброволно е преустановило използването на този телефон. Името на Р.Я. става известно на К.И. в момента на подаване на такова искане от адв. Т. Дотогава единствената информация, с която дружеството е разполагало и обработвало, е телефонният номер, който сам по себе си не представлява лични данни.

При така установеното Комисията разгледа жалбата по същество, като я приема за частично основателна въз основа на следното:

С Регламент 2016/679 и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) се определят правилата по отношение на защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Целта е да се защитават основни права и свободи на физическите лица, по-специално тяхното право на защита на личните им данни.

Предмет на жалбата е обработват ли се лични данни на жалбоподателя, законосъобразност на обработването и нарушено ли е упражнено право по Регламент 2016/679.

От фактическа страна не е спорно между страните, че лични данни на съпругата на жалбоподателя се обработват от К.И. във връзка с прехвърлено към дружеството вземане спрямо нея. Безспорно е и, че телефонен номер ***** не е наличен по договорните отношения между съпругата на жалбоподателя и цедента, съответно същият не е предоставен от цесионера на цедента. Не се спори, че са провеждани разговори с посочения телефонен номер.

От представеното към жалбата допълнително споразумение към договор за мобилни услуги се установява, че номерът е с титуляр жалбоподателя.

Съгласно чл. 4, т. 1 от Регламент 2016/679 „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

От цитираното определение за лични данни се обосновават две категории информация, която може да бъде лични данни за лицето по смисъла на закона. В първия случай вече са налице достатъчно идентифициращи физическото лице данни, като добавянето на друга лична информация за него също е лични данни. Във втория случай, чрез информация за лицето, с която разполага администраторът (един или съвкупност от няколко признака) може да се идентифицира конкретното лице.

В трайната си практика (становище № Ж-363/19.12.2012 г. от 06.03.2013 г. и в решения по жалби) КЗЛД постановява, че само информация за телефонен номер не може да идентифицира физическото лице, поради което не представлява „лични данни“ от втората категория, посочена в предходния абзац.

Що се отнася до придобиването на телефонния номер, следва да се приеме твърдението на администратора, че е получен при входящо позвъняване от страна на съпругата на жалбоподателя.

В разглеждания случай е спорно дали администраторът е разполагал с други данни за жалбоподателя, които да го идентифицират, съответно телефонният номер да се свързва с него и да представлява лични данни от първата категория.

Събраните в производството сведения и доказателства свидетелстват, че първите данни за телефонния номер, че е на жалбоподателя, а не на длъжника (г-жа Р.Я.), е с изпратеното от адв. Т. до К.И. електронно писмо от 15.02.2019 г. Предвид липсата на запис на разговори, недоказано остава твърдението, че по време на разговорите преди тази дата жалбоподателят се е идентифицирал, заявил е, че това е негов телефонен номер и не желае да бъде търсена съпругата му на този номер. Това се потвърждава и от справка от системата на администратора, която представлява резюме на проведените разговори. Там е посочено, че разговори са провеждани със съпругата на жалбоподателя. Не са отбелязани възражения от жалбоподателя.

Предвид горното, Комисията приема, че жалбоподателят за първи път е идентифициран пред администратора (макар по косвен път чрез телефонен номер и семейна връзка) на 15.02.2019 г., когато започва и обработване на личните му данни. Тези данни са предоставени за обработване от трето лице – от адвоката, който представлява съпругата на жалбоподателя, поради което не са неправомерно получени от администратора. Жалбата в тази част е неоснователна.

С електронното писмо от 15.02.2019 г. и след това от 03.04.2019 г. е поискано преустановяване на обаждания и опит за контакт чрез телефонния номер на жалбоподателя.

Направеното искане отговаря на правото по чл. 18, параграф 1, буква „б“ от Регламент 2016/679 – субектът е поискал ограничаване на обработването, което счита за неправомерно, но не е поискал изтриването им.

Съгласно чл. 12, параграф 3 от Регламент 2016/679 администраторът предоставя на субекта на данни информация относно действията, предприети във връзка с искане по членове 15-22 от Регламента в срок от един месец от получаване на искането. Съгласно параграф 4, ако не бъдат предприети действия по искането, администраторът уведомява субекта за причините да не бъдат предприети действия.

В параграф 2 на посочения член е посочено, че администраторът на лични данни съдейства за упражняването на правата на субекта на данни. Съгласно параграф 6, когато администраторът има основателни опасения за самоличността на физическото лице, подало искането, администраторът може да поиска предоставяне на допълнително информация за потвърждаване на самоличността.

При първото искане за ограничаване на обработването не са предприети действия. Искането е отправено от ненадлежно лице – от адвокат, който към този момент представлява само съпругата на жалбоподателя, т.е. не е от субекта на данни или негов представител по закон или пълномощие.

В случая дружеството е следвало да предприеме проактивни действия да идентифицира лицето-искател, щом е имал опасения във връзка със самоличността му, което не е направено, поради което е нарушен чл. 12, параграфи 2 и 6 от Регламент 2016/679.

Следва да се има предвид, че чл. 12, параграф 6 се прилага при „основателни опасения“ за самоличността на искателя. Т.е., възможно е да бъдат предприети действия и да бъде отговорено по параграф 3 или да бъде отказано предприемането на действия по параграф 4, в случай че няма съмнения относно самоличността на искателя. Такъв е случаят при второто електронно писмо от 03.04.2019 г., когато администраторът е приел, че искането е отправено от субекта на данни, уважил е искането и е отговорил.

При констатираното нарушение в една част от жалбата, същата следва да бъде частично уважена.

При така констатираното нарушение жалбата следва да бъде уважена. Комисията разполага с оперативна самостоятелност, като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от

корективни правомощия по чл. 58, пар. 2 от Регламент 2016/679 да упражни. Преценката се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане на особеностите на всеки конкретен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице – субект на данни, както и на обществения интерес. Правомощията по чл. 58, пар. 2, без тази по буква „и“, имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят или да преустановят извършването на нарушение, като по този начин се постигне дължимото поведение в областта на защитата на личните данни. Административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ по чл. 58 пар. 2, буква „и“ има санкционен характер. При прилагането на подходящата корективна мярка по член 58, пар. 2 от Регламента се взема предвид естеството, тежестта и последиците от нарушението, както и всички смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Оценката за това какви мерки са ефективни, пропорционални и възпиращи във всеки отделен случай отразява и целта, преследвана с избраната корективна мярка – предотвратяване или преустановяване на нарушението, санкциониране на неправомерното поведение или и двете, каквато възможност е предвидена в чл. 58, пар. 2, буква „и“ от Регламент 2016/679.

Съгласно чл. 10г от ЗЗЛД при упражняване на задачите и правомощията си по отношение на администратори или обработващи лични данни, които са микропредприятия, малки и средни предприятия, КЗЛД следва да вземе предвид техните специални потребности и налични ресурси. Това следва да се вземе предвид при преценката дали да се наложи административното наказание „имуществена санкция“ вместо друга корективна мярка по чл. 58, параграф 2 от Регламента или в допълнение към нея. Анализ на финансови данни на дружеството показва, че по смисъла на чл. 3 от Закона за малките и средните предприятия администраторът е средно предприятие.

В допълнение към горното, в разглеждания случай са налице редица смекчаващи отговорността обстоятелства, които обосновават налагане на принудителна административна мярка, без налагане на имуществена санкция. Нарушението е първо за администратора, второто искане на субекта е уважено и е уведомен за това, не са настъпили имуществени вреди от нарушението.

При определяне на подходяща корективна мярка се взема предвид, че искането в жалбата за изтриване на личните данни на жалбоподателя е уважено, поради което не е възможно да бъде разпоредено повторното му изпълнение.

Като най-целесъобразна мярка, която има за цел да предотврати бъдещи нарушения, свързани с упражняване на права от субекти на данни, е разпореждане по чл. 58, параграф 2, буква „г“ – администраторът да извърши обучение на персонала си по отношения на искания за упражняване на права по Глава III от Регламент 2016/679.

КЗЛД указва, че при неспазване на влязло в сила разпореждане на надзорния орган по чл. 58, параграф 2 от Регламент 2016/679 може да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция“ по чл. 83, параграф 6 от Регламент 2016/679.

Така мотивирана и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № ППН-01-526/06.06.2019 г., подадена от Р.Я. срещу „К.И.“ ЕАД за частично основателна;

2. На основание чл. 58, параграф 2, буква „г“ от Регламент 2016/679 за нарушение на чл. 12, параграфи 2 и 6 от Регламент 2016/679 разпорежда на администратора „К.И.“ ЕАД да извърши обучение на персонала си по отношение исканията на физически лица по Регламент 2016/679;

3. Срок за изпълнение на разпореждането по т. 2 – три месеца от влизането на решението в сила, след което администраторът да уведими КЗЛД за изпълнението, като предостави съответните относими доказателства за предприетите действия;

4. Обявява жалбата за неоснователна в останалата ѝ част.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цанко Цолов /п/****Мария Матева /п/****РЕШЕНИЕ****№ ППН-01-29/2020 г.****София, 19.11.2020 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 23.09.2020 г., на основание на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента), разгледа по същество жалба № ППН-01-29/15.01.2020 г. и жалба ППН-01-423/17.06.2020 г., подадени съответно от З.М. и Р.К.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба ППН-01-29/15.01.2020 г., подадена от З.М. с изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от К.К., председател на Управителен съвет на етажната собственост (ЕС), посредством разпространението им чрез поставено на информационно табло във входа на ЕС жилищен блок № ***, находящ се в гр. София, *****, копие от последна страница на съдебно решение на Софийски районен съд, на която се съдържат трите му имена, адрес и единен граждански номер. Твърди, че личните му данни са разпространени без негово знание и съгласие, а липсата на предприети от г-н К.К. необходими технически и организационни мерки за защита е създало предпоставка за това и е довело до тяхното незаконосъобразно разпространение до неограничен кръг от лица, живущи и посетители на ЕС.

Твърди, че документа е поставен „около средата на месец ноември 2019 г.“ и е бил достъпен до 18.12.2019 г., когато е свален от таблото и заместен с друг документ – протокол от 18.12.2019 г. Категоричен е, че се касае за умишлени действия на председателя Управителния съвет на ЕС, които квалифицира като „рецидивна незаконна практика“ спрямо него, доколкото случая не е изолиран.

Комисията за защита на личните данни е сезирана и с жалба ППН-01-423/17.06.2020 г., подадена от Р.К. с изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от К.К., председател на Управителен съвет на етажната собственост, посредством разпространението им чрез поставено на информационно табло във входа на ЕС жилищен блок № ***, находящ се в гр. София, *****, копие от последна страница на съдебно решение на Софийски районен съд, на която се съдържат трите му имена, адрес и единен граждански номер. Изложена е идентична фактическа обстановка с тази по жалба ППН-01-29/2020 г., а именно, че личните му данни са разпространени без негово знание

и съгласие, а липсата на предприети от г-н К.К. необходими технически и организационни мерки за защита е довело до тяхното незаконосъобразно разпространение до неограничен кръг от лица, живущи и посетители на ЕС в периода „около средата на месец ноември 2019 г.“ до 18.12.2019 г.

Към жалбите са приложени относими доказателства.

С оглед застъпените в административния процес принципи на служебното начало, истинност и равенство на страните в производството, К.К. е уведомен за подадените жалби и възможността да изрази становище по изложените в същите твърдения, както и необходимостта да представи относими доказателства.

В отговор и с писма ППН-01-29#6/06.07.2020 г. и ППН-01-423#3/10.07.2020 г. г-н К.К. не оспорва изложената в жалбите фактическа обстановка. Сочи, че е поставил цитирани в жалбите документи – последна страница на решения на СРС, на информационното табло на ЕС с цел да информира живущите в етажната собственост за съдебните разходи, които са платени от ЕС във връзка с водените срещу нея граждански дела от г-н З.М. и г-н Р.К., които са общо 16.

На проведено на 15.07.2020 г. заседание на КЗЛД жалбите са приети за редовни и допустими - съдържат задължително изискуеми реквизити, подадени са в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, от физически лица с правен интерес, срещу надлежна страна администратор на лични данни по смисъл чл. 4, ал. 7 от регламента. Сезиран е компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия, с които се нарушават правата на субекти на данни свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от регламента предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции. Не са налице отрицателните предпоставки посочени в чл. 27, ал. 2 от АПК.

Предвид предпоставките на чл. 32 от АПК жалбите са обединени за разглеждане в едно общо административно производство със страни: жалбоподатели З.М. и Р.К. и ответна страна – К.К., в качеството му на председател на Управителния съвет на етажна собственост находяща се на адрес гр. София, *****. Насрочено е открито заседание за разглеждане на жалбите по същество на 23.09.2020 г. за което страните са редовно уведомени. На жалбоподателите е представено заверено копие на становищата на ответната страна с указана правна възможност да вземат отношение по изложените от г-н К.К. твърдения.

В отговори г-н З.М. и г-н Р.К. информират, че поддържат подадените жалби, а сочените от ответната страна мотиви, за поставяне на документите без заличени лични данни, намират за неоснователни и ирелевантни към конкретната фактическа обстановка, доколкото конкретните решения не касаят съдебни разходи в тежест на ЕС.

На проведено на 23.09.2020 г. заседание на комисията, жалбите са разгледани по същество.

Жалбоподателят З.М. – редовно уведомен, явява се лично и с адв. С. с пълномощно представено в заседанието.

Жалбоподателят Р.К. – редовно уведомен, не се явява, представлява се от адв. С. с пълномощно представено в заседанието.

Ответната страна – редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

Жалбоподателят г-н З.М. и адв. С. декларира, че са запознати със събраните по преписката доказателства и няма да сочат нови доказателства, нямат искания по доказателствата. Поддържат подадените жалби и молят комисията да санкционира противоправното поведение на администратора на лични данни, което твърдят, че е тенденциозно и нееднократно. Твърдят, че са водени разговори с

ответника по въпроса с който е сезирана комисията, включително г-н К.К. е уведомен за намерението на жалбоподателите да сезират КЗЛД, ако не преустанови нарушението. Допълват, че писмената кореспонденция с ответника е невъзможна, тъй като не получава адресираните до него писма, а водените с него разговори са безрезултатни. Претендират разноски за процесуално представителство в административното производство, а именно за платен адвокатски хонорар в размер на 700 лв. от всеки един от жалбоподателите, съгласно представени в заседанието договори за правна защита и съдействие.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти и предвид събраните доказателства и наведените твърдения, комисията приема, че разгледана по същество жалби № ППН-01-29/15.01.2020 г. и ППН-01-423/17.06.2020 г. са основателни.

От събраните в производството доказателства се установи, а и между страните не е спорно, че ответната страна К.К. е председател на Управителния съвет на етажна собственост находяща се на адрес гр. София, *****, а жалбоподателите З.М. и Р.К. са собственици на недвижими имоти в етажната собственост. Установи се наличието на съдебен спор между страните подсъден на Софийски районен съд, иницииран от жалбоподателите срещу етажната собственост на основание чл. 40, ал. 1 от ЗУЕС за отмяна на решение на ЕС от заседание на ОС проведено на 20.11.2017 г. Страните не спорят, че с постановени по спора първоинстанционни решения съдът е отхвърлил предявените от З.М. и Р.К. искове срещу ЕС и е осъдил всеки един от ищите да заплатят на ЕС, представлявана от Председателя К.К., сумата от 750 лв., представляваща разноски по делото за заплатено адвокатско възнаграждение.

Не е спорно и че Председателят на ЕС е поставил на информационно табло във входа на ЕС жилищен блок № ***, находящ се в гр. София, *****, копие от последните страници на двете съдебни решения на Софийски районен съд, съдържащи диспозитива на решенията, в които са посочени трите имена и единен граждански номер на ищите З.М. и Р.К., същите жалбоподатели в настоящето производство. Не е спорно също, че документите са поставени на информационното табло „около средата на месец ноември 2019 г.“ и са свалени на 18.12.2019 г.

Съдържащите се на поставени на информационното табло последните страници на съдебните решения, данни за жалбоподателите са в обем достатъчен за безспорното им индивидуализиране, предвид което имат характера на лични данни за лицата. За пълнота следва да се отбележи, че твърденията на жалбоподателите, че в поставените документи са посочени и техни адреси са неоснователни и не кореспондират със събраните по преписката доказателства.

Поставянето на последните страници на съдебните решения на информационното табло във входа на ЕС предвид неограничения достъп до същото следва да се квалифицира като достъп и разпространение на съдържащите се в документите лични данни и като такова следва да се осъществява при наличие на някое от условията за допустимост на обработването и при спазване на принципите посочени в Регламента, в частност принципа на законосъобразност, добросъвестност и прозрачност и принципа на цялостност и поверителност. Съгласно последните, личните данни следва да се обработват при наличие на условия за законосъобразност на обработването по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване, като се прилагат подходящи технически и организационни мерки от страна на администратора по смисъла на чл. 32, § 1 и 2 от ОРЗД.

Основателни са твърденията на жалбоподателите, че поставянето на копие от последна страница на двете съдебни решения на Софийски районен съд, на които се съдържат личните им данни – имена и ЕГН е в нарушение на правата им по ЗЗЛД и ОРЗД.

Предвид обстоятелството, че в поставените на таблото процесния документи не са заличени

или анонимизирани личните данни на жалбоподателите се налага извода, че същите са били разпространени и достъпни до неограничен кръг от лица живущи и/или посетители в сградата в периода от „около средата на месец ноември 2019 г.“ до 18.12.2019 г.

Регламентът вменява в задължение на администратора на лични данни, в случая г-н К.К. - Председател на Управителния съвет на сграда в режим на етажна собственост, задължение да предприеме подходящите технически и организационни мерки, за да защити обработваните от него лични данни от неправомерен достъп и/или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. С поставянето на процесните документи на таблото за съобщения във входа на етажната собственост администраторът на лични данни е създал предпоставки за разпространението и достъпването на съдържащите се в същите лични данни на жалбоподателите до неограничен кръг от лица, без тези данни да могат да се ползват от защитата по ЗЗЛД. Доколкото такова неправомерно обработване е осъществено, очевидно администраторът на лични данни не е предприел подходящи технически и организационни мерки, за да защити данните на жалбоподателите от неправомерен достъп и разпространение, следователно не е изпълнил задължението си по чл. 32, § 1 от ОРЗД и са нарушени правата на физическите лица, сезирали КЗЛД. За пълнота да се отбележи, че мерки в изпълнение на това задължение въобще не са предприети, липсват заличаване, анонимизиране или друго действие или опит в насока защита на съдържащите се в поставените документи лични данни. Ответната страна не твърди, а и не ангажира разписани вътрешни правила и/или процедура за обработване на лични данни в такива хипотези, като от становището на г-н К.К. е видно убеждението на същия, че действията му са законосъобразни и с цел информирание на членовете на ЕС за постановените актове. Това схващане е неправилно от гледна точка на начина по който актовете са съобщени на останалите членове на ЕС, доколкото същите са поставени на място с неограничен достъп, до което достъп имат не само правоимащите, а и трети лица извън членовете на ЕС, например посетители на ЕС. Уведомяването на членовете на ЕС за постановените актове не налага поставяне на съдебните решение на общодостъпно място в сградата на етажната собственост без заличаване на съдържащите се в тях лични данни, още повече, че резултатът би бил постигнат и по друг законосъобразен начин.

Предвид характера на нарушението и обстоятелството, че то е първо за администратора на лични данни и същото е преустановено преди сезиране на КЗЛД, а именно на 18.12.2019 г., комисията счита за целесъобразно, предвид недопускане на същото нарушение за в бъдеще, да издаде на администратора на лични данни разпореждане по чл. 58, § 2, буква „г“ от ОРЗД, като намира че налагането на глоба за констатираното нарушение би била прекомерна и в нарушение на принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК съгласно който „когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани, се прилагат онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постигне целта на закона“.

Съобразявайки целта на наказанието, което следва да има възпираща и предупредителна функция, естеството и тежестта на нарушението, обществените отношения които засяга, категориите засегнати лични данни, комисията счита, че упражненото корективно правомощие безспорно отговаря на търсените от ЗЗЛД и Регламент 2016/679 ефективност и възпиращ ефект, като в същото време не нарушава принципа на пропорционалност и изискването за съразмерност.

Въпреки изхода на спора КЗЛД намира искането за присъждане на разноски за процесуално представителство на жалбоподателите от адвокат за недопустимо и го оставя без уважение, с мотиви, че в производството пред КЗЛД не се дължат разноски, по аргумент от чл. 12, ал. 3 от АПК, доколкото това не е предвидено в специалния закон ЗЗЛД.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба № ППН-01-29/15.01.2020 г., подадена от З.М. и жалба ППН-01-423/17.06.2020 г., подадена от Р.К., за основателни.

2. На основание чл. 58, § 2, буква „г“ от Регламент ЕС 2016/679 и за нарушение на чл. 32, § 1 и 2 от Регламента разпорежда на администратора на лични данни - К.К., в качеството му на председател на Управителния съвет на етажна собственост находяща се на адрес гр. София, ***, да предприеме и разпише подходящи технически и организационни мерки за защита на личните данни на физически лица от неправилен достъп и разпространение, като съобрази съдържанието на поставяните на информационното табло на етажната собственост актове с разпоредбите на ЗЗЛД и ОРЗД, като заличава или анонимизира личните данни, съдържащите се в поставените на таблото актове.**

3. Остава без уважение искането за присъждане на разноски за процесуално представителство на жалбоподателите.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № ПНМД-01-96/2020 г. гр. София, 11.11.2020 г.

ОТНОСНО: Система за контрол на достъпа с лицево разпознаване с мониторинг на телесната температура

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав – председател: Венцислав Караджов и членове: Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 14.11.2020 г., разгледа искане за становище (рег. № ПНМД-01-96/02.10.2020 г.), с което старши учител в учебно заведение информира, че от тази година директорът на училището е внесъл промени в Правилника за вътрешния ред на училището. С промените се въвежда пропускателен режим чрез система за контрол на достъпа с лицево разпознаване и мониторинг на телесната температура, видеонаблюдение и охранителна фирма. В писмото се посочва, че въпреки декларираното от нея и колеги ѝ несъгласие за промяната на пропускателния режим, то е било въведено, независимо от това, че учителите са се позовали на изразено от КЗЛД Становище с рег. № НДМСПО-17-916/01.11.2018 г. В допълнение, в писмото се съобщава, че класните ръководители са задължавани да убеждават родителите да дадат своето информирано съгласие за лицевото разпознаване на децата им с цел да бъдат допускани до училище. При така изложената фактическа обстановка учителят се обръща към КЗЛД със следните въпроси:

1. Има ли право директорът, като работодател, да задължи учителите да спазват този пропускателен режим, за да бъдат допускани до работното си място, въпреки заявеното им несъгласие и да ги санкционира заради него?
2. Какви стъпки да предприемат учителите, за да защитят своите „чувствителни данни“ в този случай?

Правен анализ:

Както правилно се отбелязва в искането, КЗЛД вече е изразила становище по темата за лицевото разпознаване, като система за контрол на достъпа до учебно заведение. С оглед мотивите на изразеното становище и отчитайки спецификата на конкретния случай, може да се направят няколко допълнения относно прилагането на задължителните правила за обработване на лични данни по смисъла на чл. 9, пар. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

В съображение (51) от Регламент (ЕС) 2016/679 се посочва по-специално, че обработването на биометрични данни с цел идентификация е забранено. Такова обработване е оправдано, само ако съществува изрично съгласие на съответното лице, прилагат се специфични правни задължения или ако обработването се изисква по съображения от обществен интерес, при наличие на правно задължение или е свързано с упражняването на официални правомощия. В допълнение към посочените стриктни изисквания за такова обработване следва да се прилагат общите принципи и другите правила, залегнали в регламента.

В писмото се съобщава, че въведената система е с лицево разпознаване и измерване на температура. Температурата на човешкото тяло разкрива данни за здравословното състояние на определен субект на данни, още повече, когато същият е идентифициран по безспорен начин чрез биометрични данни. Съществува обща забрана за обработването и на данни за здравето, освен при наличието на някоя от хипотезите на чл. 9, пар. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

От друга страна обаче, с оглед настоящата епидемична обстановка, на работодателите се дава възможност да проверяват температурата на служителите, а в конкретния случай и на учениците, които посещават училището. Наложените противоепидемични мерки задължават директорът на училището да въведе пропускателен режим, който да гарантира контрол и недопускане на територията на училището на лица със симптоми на COVID-19 или с прояви на остри заразни заболявания. В случай, че се установи заразен служител или ученик на територията на училището, директорът може да уведоми здравните власти, които в рамките на своята компетентност да предприемат определени действия. Законосъобразното обработване на лични данни в този случай се извършва единствено от медицинско лице при наличие на поне едно от основанията, посочени в чл. 9, пар. 2 и при спазване на принципите за обработване, посочени в чл. 5 от Регламент (ЕС) 2016/679.

С оглед въведеното лицево разпознаване с измерване на температурата, единственото основание за обработване на лични данни, което би могло да се приложи, е съгласието. Условието за валидност при даване на съгласие са посочени в чл. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679. Следва да се обърне внимание, че съгласието в йерархическите отношения между работодател и служител, по аналогия между директор и ученик, е неподходящо основание поради съмнения, че не е свободно дадено. Както е подчертано от Работната група по чл. 29, възприето и от Европейския комитет за защита на данните в няколко становища, съгласието може да бъде валидно само ако субектът на данни е в състояние да упражнява реален избор и няма риск от измама, сплашване, принуда или значително отрицателни последици (напр. значителни допълнителни разходи, недопускане до работното място и т.н.), ако лицето не се съгласи. Съгласието няма да бъде свободно и в случаите, когато има някакъв елемент на принуда, натиск или невъзможност за упражняване на свободна воля.

Без да се отрича или омаловажава настоящата епидемична обстановка, обработването на биометрични данни в съвкупност с данни за здравето за целите на пропускателния режим в училище представлява изключително интрузивно обработване на чувствителни лични данни. Поради тези причини използването на камери за лицево разпознаване с измерване на температурата в училище не отговаря на задължителните изисквания на Общия регламент за законосъобразност, необходимост и пропорционалност на обработването на лични данни. В тази връзка целите на пропускателния режим в училището следва да бъдат реализирани с други методи, а не чрез обработване на данни за здравето в съвкупност с биометрични данни, включително и на деца. В допълнение, записването на такива данни чрез технически средства при липсата на правно основание и при неспазване на основните принципи и задължения, произтичащи от Регламент (ЕС) 2016/679, би могло да доведе до нарушение на правата на засегнатите субекти на данни.

Същевременно, измерването на телесната температура на всички посетители, без значение от тяхната функция, с оглед действащите изисквания за превенцията на разпространението на COVID-19, може да се осъществява индивидуално, без информацията да бъде записвана и индивидуализирана по смисъла на чл. 4 от Общия регламент.

На оценка подлежи и информационната система или приложението, като средство чрез което се извършва лицевото разпознаване с измерване на температура. Анализът следва да се извършва още на етапа на проектирането (съобразно чл. 25 от Регламент (ЕС) 2016/679), както и да се прецени доколко чрез използването на такова приложение е възможно да се достигне до трансфер на данни по смисъла на глава V от Регламент (ЕС) 2016/679.

Съществено значение при предприемането на конкретно обработване на лични данни има отговорността на администратора за гарантиране правата на засегнатите субекти на данни (в конкретния случай – учители, служители, ученици и евентуално посетители) по смисъла на чл. 12-22 от Регламент (ЕС) 2016/679. Администраторът на лични данни има задължение предварително да уведоми лицата, чиито данни ще обработва за:

- данните, които идентифицират администратора и координатите за връзка с него и, когато е приложимо, тези на представителя на администратора;

- координатите за връзка с длъжностното лице по защита на данните, когато е приложимо;
- целите на обработването, за което личните данни са предназначени, както и правното основание за обработването;
- получателите или категориите получатели на личните данни, ако има такива;
- когато е приложимо, намерението на администратора да предаде личните данни на трета държава или на международна организация, както и наличието или отсъствието на решение на Комисията относно адекватното ниво на защита или в случай на предаване на данни съгласно посоченото в членове 46 или 47, или член 49, параграф 1, втора алинея позоваване на подходящите или приложимите гаранции и средствата за получаване на копие от тях или на информация къде са налични.
- срока, за който ще се съхраняват личните данни, а ако това е невъзможно, критериите, използвани за определяне на този срок;
- съществуването на право да се изиска от администратора достъп до, коригиране или изтриване на лични данни или ограничаване на обработването на лични данни, свързани със субекта на данните, или право да се направи възражение срещу обработването, както и правото на преносимост на данните;
- когато обработването се основава на член 6, параграф 1, буква а) или член 9, параграф 2, буква а), съществуването на право на оттегляне на съгласието по всяко време, без да се засяга законосъобразността на обработването въз основа на съгласие, преди то да бъде оттеглено;
- правото на жалба до надзорен орган;
- дали предоставянето на лични данни е задължително или договорно изискване, или изискване, необходимо за сключването на договор, както и дали субектът на данните е длъжен да предостави личните данни и евентуалните последствия, ако тези данни не бъдат предоставени;
- съществуването на автоматизирано вземане на решения, включително профилирането, посочено в член 22, параграфи 1 и 4, и поне в тези случаи съществена информация относно използваната логика, както и значението и предвидените последствия от това обработване за субекта на данните.

Всяко засегнато лице може да упражнява правата по чл. 15-22, гарантирани му от Регламент (ЕС) 2016/679, чрез писмено искане до администратора на лични данни. Съгласно чл. 12, пар. 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 администраторът предоставя на субекта на данни информация относно действията, предприети във връзка с искане по членове 15—22, без ненужно забавяне и във всички случаи в срок от един месец от получаване на искането. При необходимост този срок може да бъде удължен с още два месеца, като се взема предвид сложността и броя на исканията. Администраторът информира субекта на данните за всяко такова удължаване в срок от един месец от получаване на искането, като посочва и причините за забавянето. Когато субектът на данни подава искане с електронни средства, по възможност информацията се предоставя с електронни средства, освен ако субектът на данни не е поискал друго.

В случай че след упражняването на правата пред съответния администратор, лицето счита, че данните се обработват незаконосъобразно, то има право на жалба пред КЗЛД или пред съда. Редът за подаване на жалба пред КЗЛД е разписан в чл. 38 и 38а от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и в Раздел II от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация.

Настоящият анализ е базиран изцяло на трайната практика на КЗЛД, свързана с обработването на лични данни на субекти на данни, както и на съдебната практика по жалби с такъв предмет и на указанията на Европейския комитет по защита на данни в тази насока. Становището на КЗЛД има консултативен характер за администратора на лични данни при прилагане на относимите правни

норми. Това становище има единствено разяснителен характер по приложението на коментираните в него норми, без да поражда права и/или задължения за заинтересованите страни. Съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 - Общ регламент относно защитата на данните, администраторът на лични данни сам или съвместно с друг администратор определя правилата и процедурите за обработване на данни, които трябва да са съответстват на закона и регламента. За предприетите от администратора или съвместните администратори действия по обработване на данните се прилагат както правилата на отчетност, прозрачност, добросъвестност, така и нормите отнасящи се до носене на административно-наказателна отговорност по отношение на законосъобразността на осъществяваните от него/тях обработвания.

Във връзка с горепосоченото и на основание чл. 58, § 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Обработването на лични данни чрез монтирането на входно-изходни камери за лицево разпознаване с измерване на температурата в учебното заведение за целите на въвеждането на пропускателен режим не отговаря на задължителните изисквания на Регламент (ЕС) 2016/679 за законосъобразност и пропорционалност, по-специално на чл. 5, чл. 9 и чл. 22 от Регламента и следва да се реализира с други способи, които не изискват обработване на специални категории лични данни. Измерването на телесна температура, като част от противоепидемичните мерки, може да се осъществява без данните на лицето да бъдат индивидуализирани или допълнително обработвани чрез записване.

2. Администраторът на лични данни, в случая учебното заведение, следва да е в състояние да докаже, че обработва законосъобразно лични данни и че са спазени условията за даване на съгласие по чл. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679, включително съгласието да бъде предоставено доброволно, както и да гарантира, че лицата могат свободно да оттеглят дадено съгласие, което ще преустанови обработването на личните им данни.

3. Всяко засегнато от обработване на лични данни лице може да упражнява правата по чл. 15-22, гарантирани му от Регламент (ЕС) 2016/679, чрез писмено искане до администратора на лични данни. В случай че, след упражняването на правата пред съответния администратор, лицето счита, че данните му се обработват незаконосъобразно, то има право на жалба пред КЗЛД по реда, разписан в чл. 38 и 38а от ЗЗЛД и в Раздел II от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация или пред съда.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № ПНМД-01-115 / 2020 г.
гр. София, 30.11.2020 г.

ОТНОСНО: *Характера на администрирането на лични данни, осъществявано от Столична община и районните администрации в контекста на чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав - председател Венцислав Караджов и членове - Цанко Цолов и Мария Матева, на заседание, проведено на 25.11.2020 г., разгледа писмо с вх. № ПНМД-01-115/2020 г. от госпожа Йорданка Фандъкова – кмет на Столична община, с което се поставят въпроси относно характера на администрирането на лични данни, осъществявано от Столична община и районните администрации в контекста на чл. 4, т. 7) от Регламент (ЕС) 2016/679.

В писмото се посочва, че понятието „администратор на лични данни“ има решаваща роля при прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като то определя кой е отговорен за спазването на правилата за защита на данните и как лицата, за които се събират данните, могат да упражняват на практика своите права. В тази връзка точното и правилно определяне кой от участващите в системата за защита на данните притежава това качество е от изключителна важност.

По-нататък в писмото се споделя позицията, че дефиницията на понятието „администратор“ в Регламента съдържа три основни компонента, които са тясно свързани помежду си: личен аспект („физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура“), възможност за множество администриране („която сама или съвместно с други“) и съществени елементи, различаващи администратора от други действащи лица („определя целите и средствата за обработването на лични данни“). Анализът на тези компоненти води до заключение, че Столична община като юридическо лице, определящо само или съвместно с други целите и средствата да обработването на лични данни, е „администратор“ по смисъла на чл. 4, т. 7) от Регламент (ЕС) 2016/679.

В писмото на кмета се посочва, че в отношенията между Столична община и районните администрации обаче липсва еднозначно мнение по въпроса притежават ли районните администрации на собствено основание качеството администратор на лични данни и участват ли в обработването на лични данни самостоятелно, след като са второстепенни разпоредители с бюджетни кредити към Столична община и не са юридически лица. За определяне на качеството, в което те обработват лични данни, е необходима преценка досежно нормативната уредба в Закона за териториалното деление на столичната община и големите градове и Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА).

Със Закона за териториалното деление на столичната община и големите градове (Обн. ДВ. Бр. 66, 1995 г.) Столична община се дели на райони и кметства в районите, които са съставни административно-териториални единици в общината. Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗМСМА орган на изпълнителната власт в общината е кметът на общината, а органи на изпълнителната власт в района и кметството са съответно кметът на района и кметът на кметството, които също се избират пряко от населението при условия и по ред, определени в Изборния кодекс. Функциите на кмета на Столична община се обезпечават от администрацията на Столична община, а районните администрации подпомагат дейността на кметовете на райони.

Уточнява се, че правомощията на кмета на общината са регламентирани в чл. 44, ал. 1 от ЗМСМА, съгласно който кметът на общината назначава и освобождава от длъжност заместник-

кметовете на общината, кметските наместници, ръководителите на звената на издръжка от общинския бюджет, началниците и служителите в общинската администрация, изпълнява функциите на длъжностно лице по гражданско състояние и други функции, определени от закон или възложени му от централните държавни органи, при които дейности се обработват лични данни.

От друга страна кметът на района съгласно чл. 46, ал. 1 от ЗМСМА назначава и освобождава служителите от общинската администрация в района, води регистрите на населението и за гражданското състояние и изпраща актуализационни съобщения до ЕСГРАОН, осигурява извършването на административни услуги на физически лица и осъществява други правомощия, свързани с обработване на лични данни.

Предвидените в ЗМСМА различни правомощия на кмета на общината и на кметовете на райони, предполага самостоятелно определяне на целите и средствата за обработване на личните данни при тяхното реализиране. По изложените съображения може да се направи извод, че Столична община и районните администрации са различни самостоятелни администратори и това произтича от нормативно определените различни правомощия на кмета на общината и кметовете на райони.

От Столична община се посочва, че в случай на преценка от страна на КЗЛД, че районните администрации са администратори на лични данни и участват в обработването на данните самостоятелно, е необходимо становище и по въпроса следва ли кметът на общината да осъществява контрол за законосъобразност на обработването на лични данни от кметовете на райони и кметства, с оглед задължението по чл. 44, ал. 1, т. 9, изр. второ от ЗМСМА. Цитираната разпоредба предоставя на кмета на общината правомощие да осъществява контрол за законосъобразност на актовете и действията на кметовете на райони и кметства, във връзка с което до кмета на Столична община постъпват жалби и сигнали за неправомерното обработване от тях на лични данни. Доколкото производствата се отнасят до прилагане изискванията, свързани със защитата на данните, компетентност за тяхното разглеждане ОРЗД възлага на надзорните органи. В тази връзка Комисията за защита на личните данни, като постоянно действащ независим надзорен орган в страната, наблюдава и осигурява прилагането на Регламента (чл. 57, пар. 1, б. "а") и разполага с правомощията по чл. 58, включително посочените в пар. 2 корективи такива.

Във връзка с изложеното основателно възниква въпроса допустимо ли е осъществяването на контрол от кмета на Столична община на посоченото по-горе основание от ЗМСМА върху актовете на други администратори на лични данни, каквито (при положително становище на КЗЛД) се явяват районните администрации или разглеждането на актове и действия относно обработването на лични данни попада в очертаната с Регламент (ЕС) 2016/679 компетентност на надзорния орган.

В писмото на кмета се изразява мнение, че становищата на Комисията по поставените два въпроса са от значение не само за Столична община, но и за другите градове с районно деление, където обработването на лични данни засяга също голям брой физически лица, както и за постигане на унифицирана практика при различните администратори по прилагането на защитата на лични данни.

Правен анализ:

Съгласно чл. 4, т. 7) от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) „администратор“ означава физическо или юридическо лице, **публичен орган**, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или **правото на държава членка**, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или **в правото на държава членка**.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) общината е основната административно-териториална единица, в която се осъществява местното самоуправление. Според разпоредбата на чл. 17, ал. 1 от ЗМСМА местното самоуправление се изразява в правото и реалната възможност на гражданите и избраните от тях органи да решават самостоятелно всички въпроси от местно значение, които законът е предоставил в тяхна компетентност в различни сфери. Орган на изпълнителната власт в общината е кметът на общината, а органи на изпълнителната власт в района и кметството са съответно кметът на района и кметът на кметството, които също се избират пряко от населението при условия и по ред, определени в Изборния кодекс. (чл. 38, ал. 1 от ЗМСМА и чл. 33, ал. 1 от Закона за администрацията). Дейността на кмета на общината, както и на останалите органи на местното самоуправление, се подпомага от общинска администрация. С оглед на изложените законови разпоредби, когато общината се разглежда като администратор на лични данни, тя попада в обхвата на дефиницията, разписана в § 1, т. 17 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), съгласно която „публичен орган“ е държавен или **местен орган**, както и структура, чиято основна дейност е свързана с разходване на публични средства. Това тълкуване на правните норми следва да се отнася, както за Столична община, така и районните администрации, които имат статут на отделни публични органи, независимо от факта, че районните администрации не са юридически лица. Водещата характеристика на администратора в случая е, че той е публичен орган, чиито правомощия са регламентирани със закон. Тази специфична същност на администратора е важно условие с оглед прилагането на разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679, като например такива, които се отнасят до приложимостта съгласието и другите основания за обработване на лични данни, определянето на длъжностно лице по защита на данните и др.

По принцип, обработването на лични данни при публичните органи е в пряка зависимост от законовите им правомощия. Правомощията на кмета на общината са разписани изчерпателно в чл. 44, ал. 1 от ЗМСМА. Отделно от това, правомощията на кметовете на район или кметство са регламентирани с чл. 46, ал. 1 от ЗМСМА. Доколкото законът ясно разграничава обхвата на правомощията, това може да се счита за допълнителен аргумент в полза на твърдението, че в конкретния случай става въпрос за отделни администратори, които обработват лични данни за целите на изпълнението на възложените им задачи и правомощия. Съществен елемент в случая е, че правомощията на отделните кметове на райони имат и ясно дефиниран териториален обхват в рамките на Столична община.

Въпреки че съществува такова принципно разделение на правомощията на кмета на общината и кметовете на райони, което обуславя статута на разглежданите общински администрации като отделни администратори, не е изключено, във връзка с някои процеси по обработване на лични данни, между тях да възникнат и отношения на съвместно администриране или отношения на администратор – обработващ.

Всеки администратор е длъжен сам да извърши задълбочен анализ и да опише дейностите си, свързани с обработване на лични данни, като изясни дали освен като администратор на собствено основание, не обработва данни и в друго качество. Основание за подобни разсъждения дават например разпоредбите на чл. 44, ал. 1, т. 9, 13 и 14 от ЗМСМА. С оглед териториалното разделение, кметът на общината може да възлага изпълнение на отделни свои функции на кметовете на райони. В този смисъл отношенията, които възникват между тях по повод на конкретното обработване на лични данни, могат да се разглеждат като отношения между администратор и обработващ. Въпросните отношения се регламентират с разпоредбите на чл. 28 от Регламент (ЕС) 2016/679, а за целите на прозрачността и отчетността на обработването се изисква договор или друг правен акт с определено от разпоредбата на чл. 28, пар. 3 на Регламент (ЕС) 2016/679 съдържание.

Не е изключено в практиката да се наложи и съвместно администриране на данни между Столична община и отделните районни администрации или между някои от районните администрации, което да е свързано например със съвместно изпълнение на проект, включващ и обработване на лични данни. В такъв случай, конкретното обработване следва да се извърши при условията на чл. 26 от Регламент (ЕС) 2016/679.

При така изложените аргументи и в съответствие с чл. 30 от Регламент (ЕС) 2016/679 се очертават следните принципи положения:

- Всеки администратор поддържа регистър на дейностите по обработване, за които отговоря.
- Съвместните администратори водят общ регистър за съвместните си дейности, свързани с обработване на лични данни.
- Всеки обработващ лични данни поддържа регистър на всички категории дейности по обработването, извършени от името на администратор.

Съгласно чл. 24 от Регламент (ЕС) 2016/679 администраторът е длъжен да въведе подходящи технически и организационни мерки, за да гарантира и да е в състояние да докаже, че обработването се извършва в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679, като взема предвид естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и рисковете с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица. Тази отговорност на администратора и прилагането на принципа за отчетност, се запазват и по отношение на дейностите, които се извършват от обработващия лични данни при съответното законосъобразно възлагане. Следва да се има предвид, че ако обработващ лични данни наруши Регламент (ЕС) 2016/679, определяйки целите и средствата на обработването (т.е. надхвърли или определи други цели за възложеното му обработване), обработващият личните данни се счита за администратор по отношение на това обработване.

При наличието на формулираната в чл. 24 от Регламент (ЕС) 2016/679 отговорност, администраторът е длъжен да осигури възможност за упражняването на правата на субекта на данните по членове 15—22, единствено по отношение на обработването, което той е извършил или е възложил при определени с договор условия на обработващ лични данни. В този смисъл, би следвало Столична община и съответните районни администрации да отговарят на исканията за упражняване на права, съобразно отношението им към конкретното обработване на лични данни, а именно – когато са в ролята на администратор. В случай, че исканията на субектите на данни за упражняване на права по чл. 15-22 са постъпили при администратор, който няма отношение към конкретното обработване или дори обработването е извън неговите правомощия, по възможност същото следва да бъде насочено по компетентност, съответно или към Столична община или към някоя от районните администрации, извършила обработването. В случаите, когато искането за упражняване на права е насочено към обработващ лични данни, същият е длъжен да го предаде на администратора, който му е възложил конкретното обработване, като окаже и нужното съдействие за изясняване на случая.

От друга страна, в случай че в Столична община се получат жалби и сигнали за незаконосъобразно обработване на лични данни от други самостоятелни администратори, включително извършени от районни администрации, в качеството на самостоятелни администратори, те следва да бъдат препратени по компетентност на КЗЛД, тъй като това е компетентния надзорен орган по смисъла на чл. 55 от Регламент (ЕС) 2016/679, натоварен с правомощията по чл. 58 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Въпреки това, допустимо е кметът на Столична община да осъществява контрол върху обработване на лични данни, за което отговаря като администратор (controller) и което е възложено на кмета на район и отношенията, които възникват между тях имат същността на отношения между администратор и обработващ лични данни. Такъв контрол не може да се осъществява в случаите, когато Столична община и съответните районни администрации извършват обработването като отделни самостоятелни администратори, като това укрепва и със същността на понятието за местно самоуправление, регламентирано с чл. 17, ал. 1 от ЗМСМА.

Ето защо в практиката си администраторите следва да разграничат дейностите, свързани с разглеждането на искания за упражняване на права по смисъла на чл. 15-22 от Регламент (ЕС) 2016/679 от администраторите на данни, възможностите за упражняване на контрол от страна на администратор върху действията на обработващ лични данни в съответствие с чл. 28 от Регламент (ЕС) 2016/679 и надзорната функция на КЗЛД, изразяваща се в изпълнение на възложените с чл. 58 от Регламент (ЕС) 2016/679 правомощия.

Регламент (ЕС) 2016/679 въвежда фигурата лице по защита на данните (ДЛЗД), като сред задължените да определят ДЛЗД администратори/обработващи лични данни са публичните органи или структури (чл. 37, § 1, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679). Дефиницията за „публичен орган“ за целите на защитата на данните е зададена в § 1, т. 1 от Закона за защита на личните данни, а именно „държавен или местен орган, както и структура, чиято основна дейност е свързана с разходване на публични средства“. В този смисъл общините, като органи на местното самоуправление, следва да разполагат с ДЛЗД. Нормата на § 3 от чл. 37 от Регламент (ЕС) 2016/679 позволява обществените органи или структури да използват услугите на едно ДЛЗД при отчитане на организационната им структура и размер и при съгласие за поемане на този ангажимент от страна на самото длъжностно лице. Задачите, които ДЛЗД следва да изпълнява са:

- да информира и съветва администратора или обработващия лични данни и служителите, които извършват обработване, за техните задължения;
- да наблюдава спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на други разпоредби за защитата на данни на равнище Съюз или държава членка и на политиките на администратора или обработващия лични данни по отношение на защитата на личните данни, включително възлагането на отговорности, повишаването на осведомеността и обучението на персонала, участващ в операциите по обработване, и съответните одити;
- при поискване да предоставя съвети по отношение на оценката на въздействието върху защитата на данните и да наблюдава извършването на оценката съгласно член 35;
- да действа като точка за контакт с КЗЛД, както и със субектите на данни по отношение на въпросите свързани със защитата на личните данни. Това важи и за служителите на администратора, чиито лични данни биват обработвани от него или които обработват лични данни от негово име.

Няма пречка на длъжностното лице по защита на данните да се възложат и допълнителни задачи. В практиката се налага подходът, длъжностните лица по защита на данните да създават описи и да водят регистър на операциите по обработване съгласно чл. 30, пар. 1 и пар. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 въз основа на информация, предоставена им от различните отдели в тяхната организация, отговарящи за обработването на лични данни.

Настоящият анализ е базиран изцяло на трайната практика на КЗЛД, свързана с обработването на лични данни на субекти на данни, както и на съдебната практика по жалби с такъв предмет и на указанията на Европейския комитет по защита на данни в тази насока. Становището на КЗЛД има консултативен характер за администратора на лични данни при прилагане на относимите правни норми. Това становище има единствено разяснителен характер по приложението на коментираните в него норми, без да поражда права и/или задължения за заинтересованите страни. Съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 - Общ регламент относно защитата на данните, администраторът на лични данни сам или съвместно с друг администратор определя правилата и процедурите за обработване на данни, които трябва да са съответстват на приложимото право. За предприетите от администратора или съвместните администратори действия по обработване на данните се прилагат както правилата на отчетност, прозрачност, добросъвестност, така и нормите отнасящи се до носене на административно-наказателна отговорност по отношение на законосъобразността на осъществяваните от него/тях обработвания.

Във връзка с горепосоченото и на основание чл. 58, § 3, буква „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. На основание чл. 4, т. 7) от Регламент (ЕС) 2016/679 във връзка с § 1, т. 17 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни, като самостоятелни публични органи, Столична община и районните администрации по принцип извършват своята дейност, като отделни администратори на лични данни.

2. Между Столична община и районните администрации, по повод на конкретно обработване на лични данни, могат да възникнат и отношения администратор – обработващ по смисъла на чл. 28 или такива, свързани със съвместно администриране (в качеството на два самостоятелни администратора, обработващи данни съвместно), съгласно чл. 26 от Регламент (ЕС) 2016/679.

3. Всеки администратор е длъжен да осъществява контрол по отношение на данните, които обработва или е възложил за обработване на обработващ лични данни при спазване изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679.

4. Контролът за законосъобразност и целесъобразност на извършваното обработване на лични данни се свързва с надзорната функция на КЗЛД, регламентирана с чл. 58 от Регламент (ЕС) 2016/679.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Цанко Цолов

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 1 (88) 2021 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Уеб сайт на КЗЛД: www.cpdp.bg

Разпространява се в електронен вид

ISSN 2367-7759